

Núm. 422 - ANY XXXVI - Abril 1999

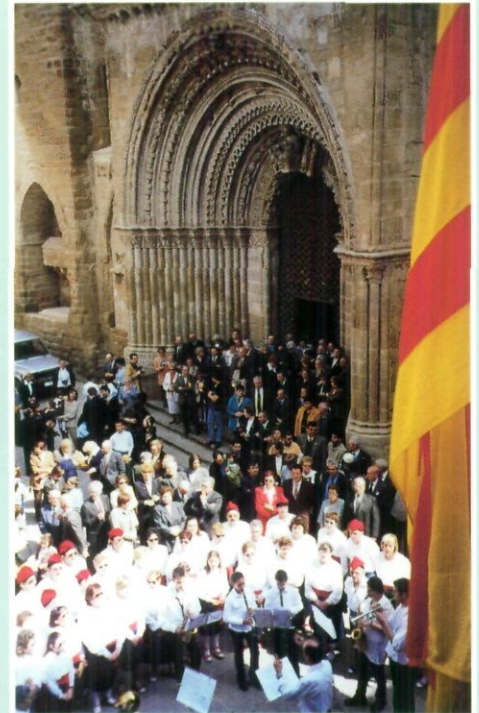
sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

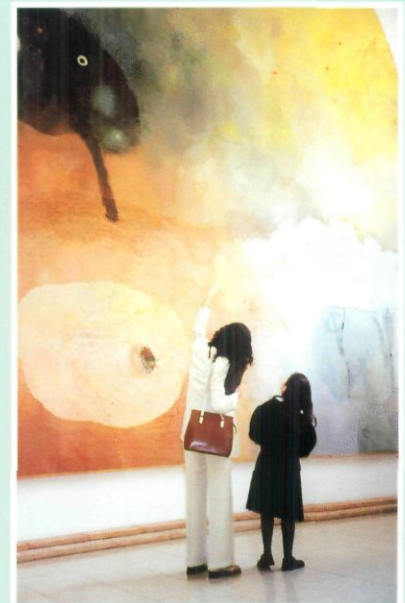
El moment culminant de la jornada caramellaira és l'ofrena a l'Ajuntament, que representa el conjunt de la Vila.

La cantada que se celebra a la sortida de missa de dotze és la més concorreguda.

La Cobla Jovenivola amenitzà la ballada organitzada per l'Agrupació Sardanista Barretina.

La visita a l'Espai Guinovart és una cita gairebé obligada pels forasters.

La plaça del Mercadal ja llueix el nou disseny després de les obres de rehabilitació.

Portes, portals, portades, portalades agramuntines, mai no havien estat tan contemplades com en l'exposició de la Magdalena Puig.

Núm. 422
Any XXXVI
Abril 1999

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia,
Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons,
Deudat Pont, Paulí Ribera, Rosa Maria
Sera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.350 ptes. € 20'13
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 310 ptes. € 1'86
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA: Potser els verds no són tan intensos; tal vegada les flors no tenen els colors tan vius, però malgrat la sequera dels últims mesos l'esclat de la primavera es percep arreu. La foto de la portada és del talús dels dipòsits del Convent.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Aquest mes d'abril es compleixen vint anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Dos anys després de les primeres eleccions generals l'administració local era escollida a través del sufragi general, directe i secret. Durant aquest dos anys de la primera transició política els ajuntaments van viure a precari. Molt més del que era habitual durant la dictadura franquista que tenia als ajuntaments com la ventafocs de l'administració, malgrat l'esforç d'alguns alcaldes i regidors que, tot s'ha de dir, feien el que podien per tirar els ajuntaments endavant.

Quan el nou consistori prenia possessió de la Casa de la Vila les mancances eren enormes, inconcebibles, vist des de l'actual perspectiva. Agramunt, com la majoria de poblacions, no teia completes ni les infraestructures més bàsiques amb carrers sense pavimentar al mig del poble; sense cap projecte urbanístic, edificant en qualsevol lloc i amb una especulació del sòl enorme; algunes carreteres d'accés a la vila eren tercermundistes i no parlem ja de les infraestructures culturals, pràcticament inexistentes.

La voluntat, la il·lusió i les noves idees dels polítics locals, amb l'ajut de més recursos gràcies a la política fiscal democràtica, van fer possible que, de mica en mica, els municipis poguessin dotar-se de tota mena de millores. Cal tenir en compte, però que si bé els recursos que arriben als ajuntaments en la seva totalitat han pujat molt, percentualment continuen allà on eren. És a dir que els diners continuen en mans de les administracions superiors, geloses del seu poder econòmic i que li neguen al local el protagonisme que li correspondria per ser la més propera al ciutadà.

En aquest marc general cada poble, vila i ciutat, ha gestionat els seus recursos a partir dels propis ajuntaments. Vint anys són suficients per fer un balanç d'aquesta gestió. En molts municipis s'ha de fer de forma fragmentada ja que els cinc consistoris han estat guiats per diverses persones. No pas aquí a Agramunt on durant tot aquest període hem tingut sempre el mateix alcalde que ha governat amb la majoria que li ha atorgat la ciutadania en cada comici.

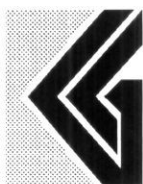
Aquesta és la realitat, malgrat, que alguns polítics de l'oposició vulguin fer filigranes amb els números posant en el mateix cabàs vots de procedència molt diversa. La pluralitat dels grups minoritaris no es poden utilitzar com oposició monolítica. En aquest balanç dels darrers 20 anys del nostre ajuntament cal que també el fem del paper que ha jugat l'oposició. Govern i oposició tenen el seu comès. Quin paper han fet les persones que durant aquests anys han estat al nostre consistori controlant la gestió de govern?

D'aquí un parell de mesos hem de tornar a escollir nou ajuntament. Primer els partits hauran de buscar les persones que hi vulguin participar. Cal desitjar que tinguin sort i que a totes les llistes hi trobem persones amb il·lusió per servir Agramunt. Que així sigui.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, abril de 1999

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

ES VEN PIS

Avgda. Jaume Mestres, 23, 3r, 1a

Raó:

Tel. 973 39 07 97 (al migdia i a partir de les 6 de la tarda)

Característiques:

112 m² • Terrassa assolellada • 4 habitacions - Menjador amb aire condicionat • Sala d'estar • Lavabo • Cambra de bany • Cuina equipada • Calefacció central (gas-oil).

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Foto: J. Bertran

Músics i cantaires interpretaren tres cançons.

Foto: J. Bertran

La Setmana Santa i, molt especialment, la Pasqua, es va caracteritzar per un temps esplèndid que va afavorir aquesta tendència, cada vegada més accentuada, de marxar a fora, al mar o a la muntanya. Els caramellaires ens feien notar que cada vegada troben menys gent a les cases durant el recorregut que fan per tota la Vila el diumenge al matí.

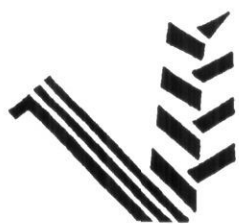
Hi hagi més o menys gent, el grup caramellaire **Aires del Sió** va sortir, puntual, a cantar la Pasqua durant tot el diumenge, des de les 9 fins a quarts de 3 de la tarda. Sota la direcció de Ricard Bertran van interpretar la popular havanera, *La Gavina*, la no menys popular sardana *És la Moreneta* i el vals *Nit de Pasqua*. Als cantaires els acompanyaven un grup de músics de l'Escola i els encarregats de la recapta. La direcció musical va ser de Josep Bertran i Mitjavila, Joan Farreny i Calafell i Josep Pedrós i Pampalona. Enguany no hi ha hagut l'habitual representació de Teatredetics i la Coral Bon Cant actuà el diumenge 11. Els actes religiosos van ser els acostumats amb una bona assistència.

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

A la sala de la Caixa del Penedès hi ha hagut, del 27 de març a l'11 d'abril una exposició de fotografies de l'agramuntina Magdalena Puig i Solé. L'únic tema de la mostra eren les portes exteriors de diversos carrers i places de la població. L'afició a la fotografia de l'autora li ve de fa poc arrel d'un viatge que va fer on s'emportà una màquina. Llavors li entrà el cuquet i, més tard, amb una càmera amb més funcions ideà aquesta sèrie de fotos que els agramuntins van poder veure durant les festes de Setmana Santa.

Magdalena Puig i uns visitants de l'exposició.

Foto: J. Bertran

L'expedició de l'institut Gymnasio Katerinis.

Foto: J. Bertran

L'alcalde rep el bust obsequi de l'escola grega.

Foto: J. Bertran

Una trentena d'alumnes i quatre professors de l'institut grec Gymnasio Katerinis van visitar Agramunt el dia 24 de març. L'estada va ser curta però intensa. Van ser rebuts al nostre Institut on s'intercanviaren diverses manifestacions culturals amb balls i cançons. Més tard hi hagué una recepció a l'Ajuntament on el batlle, Josep Huguet, els donà la benvinguda que fou contestada pels representants del centre grec. En reconeixement a l'estada a Agramunt oferiren a l'alcalde un bust de la deessa... Després de visitar els indrets més interessants de la Vila prosseguiren viatge per Espanya.

➤

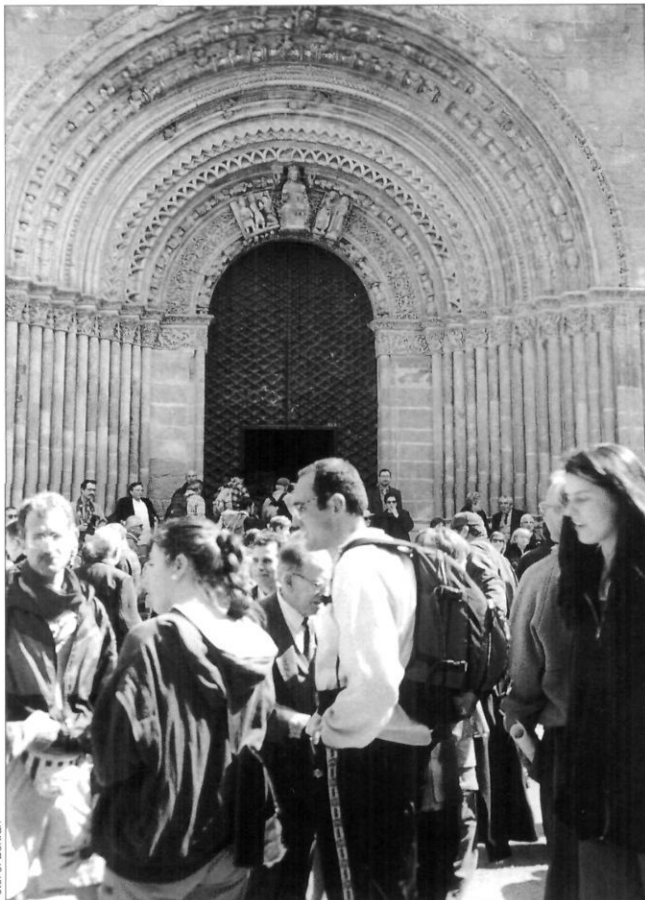
Fets del mes

L'Agrupació Sardanista Barretina va celebrar el dia 21 de març una ballada de carenada per celebrar la cloenda del curset de sardanes que van celebrar durant l'hivern. La vigília hi hagué el lliurament dels diplomes acreditatius d'assistència i el diumenge al matí la cobla Jovenívola va amenitzar la ballada.

Ballada organitzada per l'agrupació sardanista Barretina.

La Unió Excursionista de l'Anoia va celebrar una caminada per la Ribera del Sió en el traç des de Sisteró fins Agramunt amb un recorregut de 13 quilòmetres. L'arribada a la Vila coincí amb la ballada de sardanes. D'aquesta manera la plaça de l'Església estigué molt més animada. Els excursionistes, gairebé 200, anaven acompanyats d'altres procedents dels pobles de la ruta. L'organització va ser perfecta i tots els participants anaven molt ben informats de totes les poblacions que van visitar gràcies a una molt digna publicació que el Centre Excursionista edita per l'ocasió.

Els excursionistes de l'Anoia a l'arribada a Agramunt.

Membres de l'Orfeó Atlàntida visiten l'Espai.

Durant el mateix matí del diumenge 21, un grup de cantaires de l'Orfeó Atlàntida visità la Vila per participar en la festa familiar d'un dels seus companys, un agramuntí resident fora vila des de fa temps. Visitaren l'Espai Guinovart i celebraren una missa, entre altres actes.

VINT ANYS D'AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS

El dia 3 d'abril de 1977 es van celebrar les primeres eleccions democràtiques després de la dictadura franquista. A Agramunt s'hi van presentar dues candidatures: *Independents per un Poble Nou (IPN)* i *Unión del Centro Democrático (UCD)*, partit homogeni a l'Estat i liderat per Adolfo Suárez. Les dues candidatures es van presentar públicament en dos actes celebrats al Casal. L'UCD ho féu el dia 25 de març amb la presència de polítics fora vila i l'assistència d'unes 170 persones. Els independents es presentaren el dia 1 d'abril davant unes 250 persones. Les intervencions van anar a càrrec de quatre dels candidats.

Els resultats de les eleccions va ser aquests:

El primer Consistori democràtic estava integrat per, de dreta a esquerra: Josep Bertran, Josep Boncompte, Jordi Bertran, Josep M. Giménez, Pere Roig, Josep Huguet, Joan Puig, Pasqual Castellà, Ramon Solé, Miquel París i Miquel Valls. Els acompanya el Secretari habilitat, Domingo Roig.

Cens	Votants	%	INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU	%	U.C.D.	%	Nuls	Blancs
3.371	2.059	61	1.148	55,7	863	41,9	32	16

El candidat a alcalde, Josep Huguet, emetent el seu vot en la constitució del primer dels quatre ajuntaments que ha comandat, des de llavors sempre amb majoria absoluta. El president de la mesa d'edat, Josep M. Giménez, acompanyat del secretari, Joan Puig i el funcionari municipal, Domingo Roig.

Regidors elegits:

INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU

Josep Huguet i Herbera

Joan Puig i Ribera
Miquel París i Omedes
Ramon Solé i Miralles
Josep Bertran i Puigpinós
Pasqual Castellà i Vila

U.C.D.

Pere Roig i Mora
Jordi Bertran i París
Josep M. Giménez i Badia
Josep Boncompte i Jové
Miquel Valls i Marquilles

Diumenge 23 de maig

Festa de celebració del 25è Aniversari

ACTES:

- 11:30 h **Benvinguda**
- 12 h **Comiat alumnes** de 2n de Batxillerat.
Lliurament d'orles
- 13 h **Parlaments autoritats i lliurament de recordatoris**
- 13:30 h **Ballada de Sardanes** a càrrec de la **Cobla Jovenívola d'Agramunt**
- 14 h **Dinar de germanor**
- Menú: Entremès, paella, postres i cafè
- Preu: 2.000 ptes.

Els/les interessat/es en assistir al dinar han d'ingressar el preu del menú a l'oficina de «La Caixa» (C. Sió, 26 - 25310 Agramunt) abans del dia 14 de maig i fer arribar còpia del justificant a l'Institut (Petronel·la, 1 - 25310 Agramunt. Fax 973 39 11 98).

ENTITAT	OFICINA	CTL	Núm. Compte
2100	0124	29	0200127746

Ara fa vint-i-cinc anys, concretament el dia 28 de març de 1974, que es fundà el CLUB DE TENNIS AGRAMUNT. En una entrevista signada per Pons i publicada a SIÓ en el número del mes de maig de l'any esmentat a qui fou el promotor i primer President del Club en JORDI ARGELICH I PLA (actualment afincat a Tàrraga), es donava informació del naixement d'aquella entitat esportiva. D'entrada, es varen arrebregar vuitanta-vuit persones interessades que formaren la seva massa social: deu senyores, una dotzena de senyorettes, una vintena de nois solters i la resta adults.

S'establiren les següents quotes anyals: 300 ptes. les infantils, 800 pels nois i noies, 1.000 les senyores i 2.000 els senyors. Disset socis varen abonar d'entrada 25.000 ptes. amb les quals tenien pagades les quotes durant quinze anys i se'ls reconeixia el dret a formar part de la Junta Directiva com a membres nats. Perquè el Club pogués desenvolupar les seves activitats, l'Ajuntament li va cedir mitjançant contracte i per un període de cinquanta anys, un espai del Camp Municipal d'Esports però condicionat, això sí, a que no es pogués negar l'entrada a ningú.

Les instal·lacions havien d'anar a càrrec del Club i en aquest sentit es redactà un projecte tècnic que comprenia quatre pistes, un botador, vestidors i serveis, amb un pressupost de més de dos milions de pessetes. Inicialment, però, es construïren només dues pistes.

Han passat els anys i sense fer massa fressa, el Club de Tennis s'ha mantingut i disposa ja en l'actualitat, de les quatre pistes projectades. Amb motiu, doncs, del seu quart de segle

d'existència, considero adient felicitar-los per la seva perseverança.

En el QUADERN del mes de juny de 1974 hom hi pot trobar una notícia ben curiosa que per la seva singularitat crec que bé val la pena reproduir íntegrament:

"BATEIG BILINGÜE". - En el darrer bateig comunitari hom va ser testimoni d'un fet certament insòlit. La part general de la cerimònia es realitzà en castellà, però l'administració del sagrament es féu segons la llengua del neòfit... I quina era la llengua dels neòfits? La materna o la nadiua? Sense cap mena de dubte, per una raó diríem sòcio-política o biològica, aquests neòfits, que a l'hora d'ésser batejats eren uns angelets muts, tindran per llengua pròpia el català, amb l'única diferència, potser, que mentre uns seran catalans vells, els altres seran catalans nous. Si el sagrament va dirigit al nadó, sembla que tot aconsella començar a ser conseqüent des del principi, ja que el medi humà condiona del tot i ningú no pot oposar-se a una integració popular. Ni els mateixos pares."

"Como comentario" que diria l'inefable periodista televisiu de les corbates llampants Sr. Carrascal, jo crec que d'aquesta notícia que per ella sola ja dona a entendre l'opressió soferta per la nostra llengua, el millor que se'n pot dir és **sense comentaris**. Només cridar l'atenció, potser, que aquest fet que el mateix cronista de l'època qualifica d'insòlit, es produí a casa nostra després de trenta-cinc anys d'acabada la "Cruçada de Liberación".

Pasqual Castellà

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

SI TENIU ALGUNA FINCA AGRÍCOLA...

S'ofereix noi de 22 anys amb tractors per realitzar feines agrícoles i a preus que us faran rendir la terra.

- Subsolador. • Cultivador. • Grada de discos. • Curra. • Sulfatar.
- Sembrar. • Tirar adob. • Viatges de carreta. • Treballs de pala...

Tarifes: Tractor 120 CV amb tracció davantera: 3.950 ptes/hora
Tractor 74 CV: 2.675 ptes/hora

No cobrem desplaçaments. Us sortirà a compte i no us farem esperar.
Si es vol, es pot treballar a preu fet o tant per hectàrea.
Descomptes considerables per feines integrals (tot l'any), o número ampli d'hores.

Pregunteu pel Josep Ramon, sense cap compromís.
Telèfon 973 333 014 - Mòbil 989 133 176

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01

Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - **AGRAMUNT**

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 973 39 01 76

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6

AGRAMUNT

Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVRT
AGRAMUNT**

**Exposició de noves
obres del fons
de la Fundació**

Horari

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge de 12h. a 14h.
(dilluns tancat)

**Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S.A.**

Avgda. Catalunya
(Edifici La Torre II)

AGRAMUNT

Tel. 973 39 08 62

Notícies de fa dos-cents anys

De vegades sonen veus lamentant que les relacions entre els actuals regidors del nostre Ajuntament no són tan cordials com caldria; però tot el que ara succeeix és pa sucrat amb oli si ho comparem amb el que havia passat en èpoques pretèrites. Concretament al darrer decenni del segle XVIII les tensions entre els prohoms municipals eren insuportables, si hem de fer cas del que diuen alguns papers de l'any 1820.

Tan malament estava la situació que els anys 1798 i 1799 les autoritats superiors hagueren de nomenar d'ofici els principals capdavanters de l'Ajuntament i entre els escollits com a més honorats i més aptes hi havia el nostre conegut Pere de Gomar.

El remei fou eficaç, s'apaivagaren les crispacions i es féu obra positiva perquè *inmediatamente al desorden siguió el orden, al rigor de los gobernantes su moderación, a la guerra del Pueblo la paz y la tranquilidad, y a los males que aquel sufrió, infinitos bienes que derra-*

mó con las obras públicas y mejoras que en el espacio de los nueve años consecutivos se proyectaron y ejecutaron y que aún son públicos testimonios del zelo de sus autores.

Enumerem a continuació algunes d'aquelles millores: *Se construyó una balsa de agua dulce para el uso del público de que tanto necesitava. Se hizo una alameda y paseo a orillas del rio Sió inmediato a la villa. Se repararon y pusieron transitables sus entradas. Se enlozó la Plaza mayor. Se hicieron varias mejoras en la Plaza Capitular. Se fabricó una casa y añadió una piedra al molino harinero. Se obró una casa escuela para la enseñanza de la juventud. Se empezó una hermosa plaza rodeada de iguales y bien fachadas casas en el sitio llamado del Mercadal, que antes era un asqueroso basurero y se proyectaron otras obras que la guerra de revolución impidió su ejecución.*

La guerra de revolución esmentada que va trasbalsar el país era la que va

començar el 1808 amb els francesos i les obres que quedaren per realitzar devien ser les que es projectaren conjuntament amb la Casa Escola, o sigui les Carniceries, la Presó i una casa per a l'escarceller. Afortunadament el més important —els Estudis Nous— es van arribar a construir i feren servei una colla d'anys.

La *balsa de agua dulce* és de creure que era la Bassa Bona situada on actualment hi ha el Camp de Tir i que recollia l'aigua de les costes de la Miranda. Si aquesta bassa que va arribar fins als temps moderns es va construir a primers del segle XIX, un es pregunta on es proveïen d'aigua potable els agramuntins anteriorment, perquè la del Sió i la dels pous és crua i de cisternes no n'hi havia gaires i, evidentment, no en tenien a cada casa. Tenim notícia d'una Bassota, o bassa per abeurar els animals, a l'entorn del carrer del Firal; però no coneixem cap emplaçament d'una més antiga bassa bona, tot i que segurament existia.

Sabem on hi havia el molí de la farina i el passeig encara el conservem, però un altre misteri són les places. En aquest text dóna la impressió que la *plaza capitular* i la *plaza mayor* són dues places distintes. L'enllosat de la plaça major o de l'església els erudits agramuntins l'atribueixen a la generositat de Pere de Gomar, el qual en aquells anys encara residia a la vila; però en quin indret es referien amb el nom de *plaza capitular*? O tal vegada era la mateixa plaça major anomenada d'una altra manera?

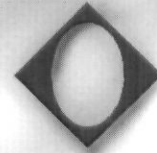
El que no m'acaba de convèncer d'aquests textos és que l'indret del Mercadal fos un *asqueroso basurero*, volem dir que no exageraven una mica? En aquells temps, abans de fer-hi cases, es coneixia com a Mercadal tot l'espai proper a la muralla de llevant; és possible que per les vores, on hi havia corrals, no estigués tan endreçat, però la part central on des de feia molts anys feien el mercat de cereals i llegums, no és versemblant que estigués tan abandonat.

L'antiga i desapareguda Bassa Bona, a l'indret on ara hi ha el camp de Tir. (Del llibre «Agramunt, ensayo folklórico, histórico y artístico».)

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTserrat FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

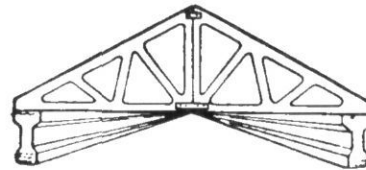
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelès, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973 312 339 - Tel. mòbil 989 78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

MARCEL CLUNY
"ALTA COSMÈTICA ASESORADA"

EMPRESA AMB MÉS DE 25 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN
ALTA COSMÈTICA, NECESSITA SENYORES DE 25 A 55 ANYS
QUE DISPOSIN DE TEMPS LLIURE.

Per a més informació, truqueu als telèfons 608 23 17 58 / 973 39 21 64

Platànic Festival'99

GRÀCIES a tothom,

Comencem la secció d'aquesta manera, perquè "gràcies" és la primera paraula que ens ve al cap quan pensem en el concert que va tenir lloc el passat 27 de març a la vila. Segurament us preguntareu: perquè aquesta paraula? Doncs bé, la resposta és senzilla; perquè estem molt agraïts amb tothom que ha col·laborat, i perquè Agramunt va respondre sense dubtar-ho.

Comentem ara una mica el concert. Aquest va començar a les dotze de la nit, i els primers a tocar van ser els Skatu de Tàrrrega, una formació molt jove que ens va sorprendre a tots molt positivament. En segon lloc van tocar els agramuntins Anushka; els quals van realitzar una gran actuació, seguint la tònica a la qual ja ens tenen acostumats. Anushka va tocar durant una hora i mitja, i va ser durant aquesta franja de temps quan la carpa es va anar omplint, tant d'agramuntins com de gent de fora de la vila. Finalment, van tocar els De Noche fins que va sortir el sol. Durant la seva actuació, la carpa estava plena; i quan van acabar encara quedava gent que volia gaudir de la xocolatada que havíem preparat per posar el punt i a part a la festa. Sí, el punt i a part, perquè vist l'èxit que ha tingut aquest primer *Platànic Festival*, no podem posar un punt i final.

Hem començat donant gràcies; i també hi acabarem, perquè són molts els que ens han ajudat i sense ells de ben segur tot això no hagués estat possible. Comencem agraït el suport a tots els establiments i entitats de la vila que han col·laborat. Gràcies també a l'Ajuntament d'Agramunt; així com a Bar de Nit Krònic, Bar Musikal Saxo, Pub Mai Tant, Bar Musical La Tardor i Disco Wai-Kiki. Finalment, agraïments molt especials per la seva inestimable ajuda a la Magda de Cal Xela, al Jordi Torrescasana, al Miquel Castro i al Josep Castro. Gràcies a tots ells. Bé amics, ara només queda dir una cosa: Fins al proper *Platànic*...

Penya Cloro

Notícies de la Coral

CONCERT DE PASQUA

El diumenge 11 d'aquest mes d'abril la Coral Infantil Bon Cant va realitzar el **tradicional Concert de Pasqua** a l'Església Parroquial. Enguany hi va haver l'absència de la Coral d'Avui.

TROBADA DE CORALS INFANTILS A AGRAMUNT

Els dies 17 i 18 d'aquest més d'abril la Coral Bon Cant va participar en la **32a Trobada del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya**. Aquesta trobada va destinada als grups mitjà i gran de les corals. La trobada d'enguany era un intercanvi entre dues corals. La Coral Bon Cant va realitzar l'intercanvi amb la Coral Infantil Cors Alegres de Puig-Reig. Els cantaires de Puig-Reig s'allotjaren a les cases dels nostres cantaires.

La Coral Bon Cant retornarà aquesta visita els dies 8 i 9 de maig a Puig-Reig.

JUGUEM CANTANT

El diumenge 25 d'aquest mes d'abril el grup petit de la Coral Bon Cant participarà en el **20è Juguem Cantant** que enguany s'organitza a Anglesola.

El Juguem Cantant és l'aplec dels més petits de les corals infantils i es realitza sempre en una població de la mateixa Demarcació, en el nostre cas de la Demarcació Terres de Ponent.

Per a aquesta trobada els petits cantaires han hagut de treballar la cantata per a cor infantil a una veu i petit grup instrumental: «*El follet valent*».

APLEC CORAL ZONA NORD DE LLEIDA

Aquest any la Coral d'Avui organitza a la nostra vila el **XXè APLEC DE CORALS DE LA ZONA NORD DE LLEIDA** que tindrà lloc el diumenge 16 de maig. Aquest serà el tercer cop que s'organitza a Agramunt, les anteriors vegades van ser els anys 1983 i 1991 coincidint amb la celebració del 25è Aniversari de la coral.

Participaran en aquest aplec 9 corals: Orfeó Artesenc d'Artesa de Segre, Coral Pontsicana de Ponts, Coral Sant Andreu d'Oliana, Coral Bordonera d'Organyà, Coral Rocafort de Sant Julià de Lòria (Andorra), Orfeó Andorrà d'Andorra la Vella, Coral Sant Antoni de la Massana i Coral Joia de Maig d'Anglesola, a més de la Coral d'Avui.

L'aplec clourà amb un concert que es podria fer a la Plaça de l'Església o bé al Casal Agramuntí a les 5 de la tarda. De moment està per concretar el lloc. Per a aquest concert les corals han estat distribuïdes en tres grups: 1r grup. Agramunt, Artesa de Segre i Anglesola; 2n grup. Ponts, Oliana i Organyà; i 3r grup. Sant Julià, Andorra la Vella i la Massana. El concert estarà estructurat en dues parts: en la primera cada grup interpretarà tres cançons, la segona serà un cant comú format per quatre cançons: *el Cant de la Senyera*, *Laudate dominum*, *Senyor Sant Jordi* i *Cantate domino*.

De totes aquestes activitats en parlarem més detalladament en els propers números de la Revista.

J. Pijuan

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

*Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.*

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 930 95 81 68
AGRAMUNT

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 973 39 16 55

AGRAMUNT

DISTRIBUCIONS
FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - **AGRAMUNT**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

Què és això del CAU?

La branca de Llops/Daines és la segona branca més jove del CAU (els més petits són els castors). Està formada per nens i nenes d'entre 8 i 11 anys. Els LL/D vénen cada dissabte al CAU amb la intenció de passar dues hores divertides. Setmana rere setmana s'intenta que aprenguin coses noves a la vegada que s'ho passen bé. Això s'aconsegueix mitjançant jocs, tallers, sortides... Al principi del curs es marquen uns objectius i un eix d'animació que lliga totes les activitats; això són les pautes que se segueixen al llarg de l'any. Els objectius proposats són senzills, però moltes vegades, encara que sembli fàcil, és difícil assolir-los. Alguns dels objectius són: respecte als companys, al torn de paraula, saber escoltar, participar dels treballs en equip, respectar i cuidar el que els envolta...

Després d'haver passat el primer trimestre, el qual vam dedicar a la coneixença, ara, ens estem dedicant a l'eix d'animació. Aquest any gira entorn de la natura. De diverses idees que van tenir els LL/D aquesta fou l'elegida. A partir d'aquí la tasca dels caps consisteix a organitzar les activitats sense allunyar-nos de les pautes que marquen aquest eix. S'intenta buscar activitats amb diferents finalitats, assequibles i divertides pels LL/D.

La primera activitat va ser posar-nos en contacte amb la natura per a conèixer la vegetació autòctona de la zona com les alzineres, roures, ametllers, diversos arbustos... En aquesta sortida només vam trobar alzineres. Ara que fa bon temps, esperem fer d'altres sortides per acabar de conèixer la naturalesa que ens envolta, es faran a peu o en bicicleta. Altres activitats són: un taller d'estels, tallers per a conèixer les diferents constel·lacions (això ho posarem en pràctica en el camp d'estiu), construcció de nius, els quals repartirem en els diferents boscos del nostre entorn... Aquestes són algunes de les activitats previstes per al present curs.

Un dia van proposar a cada sisena (són els grups en què estan repartits els LL/D) que expressés la seva opinió sobre el CAU. Les respostes que van obtenir són les següents:

– Som un grup de nens i nenes que ens reunim cada dissabte a les quatre de la tarda per fer algunes activitats com: tallers, jocs, obres de teatre, excursions, campaments, gimcanes. Ens agrada la natura, compartir les coses, ajudar-nos els uns als altres i no ens agrada la violència.

– Som els LL/D d'Agramunt, us escrivim aquest escrit per dir-vos que al Cau fem tallers i activitats divertides. Ens agradaria que vinguessin més nens nous per passar-ho més bé, tot i que ens ho passem bé ara. Teníem previst fer una trobada de tots els escoltes de Catalunya, però es va suspendre.

– Al CAU fem jocs i ens ho passem molt bé. Ara farem excursions amb bicicleta o a peu. També fem tallers i activitats. El nostre CAU és molt vell i ara ens en fan un de nou.

«Astimada» Vila,

T'escrivim molt emocionats perquè tenim una bona notícia: t'estem preparant una sorpresa, una gran sorpresa. Ja sabem que darrerament no has tingut gaires notícies nostres, per això hem decidit preparar-te'n una de molt sonada, **Una gran ESCALA EN HI-FI**, que compta amb més de vint actuacions musicals.

La proposta va sorgir d'un objectiu comú. Aquella idea esbojarrada que va proposar algú mig en broma ha esdevingut una activitat que serveix per passar-nos-ho bé tot l'Agrupament i alhora fa que cadascú de nosaltres adquireixi un compromís. Ja que tots, del més petit al més gran, som necessaris perquè aquesta il·lusió i, alhora, treball esdevinguin realitat.

Ja sabem que és un gran projecte, que ha d'estar tot molt mil·limetrat si volem que surti bé, que t'agradi. Però en tenim moltes ganes. També sabem que és difícil moure tanta gent en un mateix objectiu; que costa compaginar la diversió i la feina. Però estem treballant de valent: hi ha una comissió que s'encarrega de coordinar-ho tot, assagem cada dissabte al Casal, preparem els decorats, triem les músiques, escollim els passos, dissenyem el vestuari... Tots i cadascun de nosaltres, des dels més petits (Castors) fins als més grans (Trucs), hi estem posant el nostre granet de sorra perquè volem que t'ho passis bé.

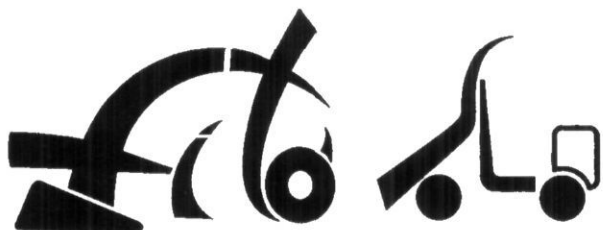
Vila, esperem que vinguis **el proper dissabte 15 de maig a les 10 del vespre al Casal Agramuntí**. Pensa que tot ho estem fent perquè ens coneguis millor, vegis quina és la nostra manera de treballar. No som Fred Astaire ni Ginger Rogers, però tenim moltes ganes que riguis i gaudeixis amb nosaltres.

Molts petons, el Cau.

PD: Rebràs més notícies d'aquesta moguda ben aviat!

CAU

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

TALLERS **BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ **ASSEGURANCES**
- ✓ **RECANVIS**
- ✓ **PLANXISTERIA i PINTURA**
- ✓ **VEHICLES D'OCASIÓ**

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13
Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
AGRAMUNT

Elaboració artesana de torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Curs d'Història de Catalunya a l'Associació de Dones l'Esbarjo d'Agramunt

La Generalitat de Catalunya - Institut Català de la Dona i l'Associació Conèixer Catalunya (ACCAT), han signat un conveni per tal de difondre mitjançant un curs; la Història de Catalunya, l'objectiu és oferir uns coneixements sobre la història catalana.

Durant set dilluns del mes de febrer i març, 22 sòcies hi han participat per tal de fer-lo -condició indispensable era ser un màxim de 20 assistents-.

El curs a càrrec de Na Mercè López Ajamil, recent llicenciada en Història per la Universitat de Lleida, ens hem endinsat en la història del poble català.

Han estat poques hores per conèixer-la en la seva varietat i complexitat que conté però estem segures que hem fet tot el que hem pogut per aprofitar al màxim tot el que amb tan bona voluntat hi ha posat la Mercè.

Des d'aquí el nostre agraïment a la Generalitat de Catalunya, Institut Català de la Dona per haver posat en marxa aquest curs.

A l'Exm. Ajuntament per la col·labo-

Dia de la cloenda. Ramona Marquilles Ballfondre i Mercè López Ajamil.

ració que hem rebut sempre, i a més a més per les activitats que la nostra Associació ha programat fins ara i a les que espera fer en endavant.

El dia 15 de març, dia de la cloenda,

entre totes les assistents i d'una manera informal, fent canvi d'impressions, ens vam adonar, que ens falten fer més cursos per tal de conèixer la nostra història.

Ramona M.

Grup d'assistents al curs.

Programa de prevenció del càncer de mama

Adreçat a totes les dones de 50 a 64 anys

El Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya a través de la Regió Sanitària Lleida del Servei Català de la Salut, ha elaborat i ha posat en marxa el Programa de Prevenció del càncer de mama.

El càncer de mama és un dels més comuns entre les dones de 50 a 64 anys. Aquest risc justifica la importància de fer revisions periòdiques de l'estat de les mames a aquestes edats.

La manera més fiable per descobrir indicis de càncer a les mames és la mamografia. La mamografia és una radiografia senzilla i inofensiva. La majoria de vegades confirma que no cal patir, però... és millor saber-ho!

I si la mamografia descobreix alguna cosa, doncs també és millor saber-ho. Es guanya un temps decisiu per al seu tractament i el seu guariment.

Durant els pròxims dies totes les dones de 50 a 64 anys de l'àmbit de

l'ABS d'Agramunt rebran al seu domicili una carta, amb la data i l'hora de la seva cita per fer-se la mamografia totalment gratuïta.

Si ets una dona de 50 a 64 anys, quan t'avisin per fer-te una mamografia, vés-hi!

Atentament,

**Equip d'Atenció Primària
Àrea Bàsica de Salut d'Agramunt**

Servei Català
de la Salut

Regió Sanitària
Lleida

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Prevenció
del càncer
de mama

PROGRAMA DE PREVENCIÓ DEL CÀNCER DE MAMA

La regió Sanitària Lleida del Servei Català de la Salut ha elaborat i ha posat en marxa el Programa de Prevenció del càncer de mama.

Durant els pròxims dies totes les dones de 50 a 64 anys de la comarca de l'Urgell, rebran al seu domicili una carta, amb la data i l'hora de la seva cita per fer-se la mamografia totalment gratuïta.

El Consell Comarcal de l'Urgell, donant suport a la campanya del Servei Català de la Salut, organitza el viatge a Lleida amb autocars especials per a les dones interessades, subvencionant en un 40% l'import del bitllet d'anada i tornada.

Un treball sobre l'Espai Guinovart guanya un premi CIRIT

Les alumnes del col·legi Sant Josep de Tàrraga, Laura Mas, Desirée Quintero, Ester Pané i Meritxell Burgués, dirigides per les professores Lluïsa Culleré i Neus Pons aconseguiren un dels premis de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) pel seu treball "Res no és inventat".

La ressenya és una observació directa de l'obra d'en Josep Guinovart en l'espai situat a Agramunt, que porta el seu nom i que és l'únic museu d'art modern de les terres de Ponent. L'objectiu principal del treball és veure com actua la memòria en l'obra d'un artista: processos de simbolització, interaccions amb obres d'altres artistes, adequacions tècniques i elecció de materials.

La metodologia es basà, sobretot, en l'observació directa de l'obra i la visita a l'espai tot fent un recorregut i una primera interpretació. A més a més, les alumnes recolliren diferents materials: premsa (notícies sobre la vida i l'obra de Guinovart), audiovisuals i bibliografia especialitzada i es formularen hipòtesis de treball que compararen amb l'obra d'intel·lectuals contemporanis d'altres camps de la cultura.

Generalitat
de Catalunya
El Conseller de Cultura

Joan Maria Pujals i Vallvè

Barcelona, 26 de març de 1999

Sr. Lluís Pons i Serra
Revista Sió
Ajuntament
pl. de l'Església, 1
25310 Agramunt

Benvolgut amic,

M'és grat de felicitar-vos, com a un dels fundadors de *Sió*, per l'homenatge que us dedica la revista amb motiu del seu 35è aniversari. Aquests 420 números que heu editat regularment no solament revelen una gran tenacitat, sinó que constitueixen la crònica indispensable de la vila d'Agramunt, que tan bé ha sabut situar-se en el mapa cultural català. Us prego que transmeteu la meva felicitació a la resta de fundadors de *Sió*, i molt especialment al destacat escriptor i poeta visual Guillem Viladot, i també a l'equip de redacció de la revista en el meu nom. Que per molts anys!

Ben cordialment,

Entrevista a Josep Mª Font

«Hem estat i som un bon Institut»

En Josep Mª Font i Bartolí és l'únic professor de tots els que hi ha ara que va començar a donar classes al nostre centre en el moment en què es posà en marxa; en aquest sentit és el més veterà de la casa perquè ha viscut de ple els 25 anys de la seva trajectòria. Quasi es pot dir que els seus vint-i-cinc anys d'ensenyament s'identifiquen amb els del nostre IES. En Josep Mª Font va néixer a Verdú el dia 1 de febrer de 1948. Està casat, té un fill, viu a la plaça del Pou d'Agramunt. Primer va estudiar la carrera de Magisteri i després es va llicenciar en Ciències Químiques.

* * *

– **Abans de venir a Agramunt, havia donat classes?**

– Sí, mentre feia el servei militar a Melilla vaig donar classes en un col·legi privat de monges. Després ja vaig venir cap a Agramunt.

– **Com van ser els inicis?**

– L'Institut d'Agramunt quan va començar era una prolongació del de Tàrraga. Això vol dir que tot el material

acadèmic, com un simple guix o folis per a fer els exàmens, etc. l'havíem d'anar a buscar allà. A part del conserge que hi havia, el Sr. Espinoza, no teníem ni secretària, ni res de res... El laboratori que teníem aquí, si el volíem fer anar, havíem d'anar a buscar el material a Tàrraga per poder-lo utilitzar. Podem dir que la carretera C-240 (Agramunt - Tàrraga) era el passadís de l'Institut.

Quant a l'aspecte de manteniment de l'Institut: llum, neteja, calefacció, etc., se n'ocupava l'Ajuntament d'Agramunt. El nostre Institut al principi no rebia el corrent elèctric directament de FECSA, perquè faltaven els permisos legals d'Indústria per poder fer-ne la connexió. De moment la llum ens la subministrava un industrial del poble (i això va durar uns quants anys!); recordo que un dia el conserge va haver d'emparrar-se i connectar l'interruptor per tal de tenir llum. De la neteja, se n'encarregaven dos senyors.

Entre l'Ajuntament d'Agramunt i l'Institut de Tàrraga, hi havia d'haver un coordinador, i aquest vaig ser jo. Era una

mena d'intermediari entre les dues entitats. M'encarregava de les qüestions de trasllat i coses per l'estil.

– **Van ser difícils, doncs, els inicis?**

– En definitiva van ser molt bons. Tots érem molt joves i teníem ganes de fer coses per l'educació. És clar que a l'Institut hi faltava de tot; no tenia pràcticament res; però hi havia la il·lusió de posar-lo en marxa. Els primers anys els recordo amb molta estima.

– **Quines assignatures hi feia?**

– El primer any que vaig venir a l'Institut d'Agramunt vaig fer física, química, matemàtiques, biologia, ciències, geologia i dibuix. Pràcticament totes les de l'àmbit científic.

– **Com eren les classes?**

– Els primers anys hi havia un ambient de més llibertat; els altres dos companys i jo érem joves, i tots tres érem nous en la professió. Hi havia més confiança entre professors i alumnes. L'Institut mancava d'estructura burocràtica ja que ni directiva hi havia perquè era a Tàrraga. Els companys de Tàrraga ens anomenaven els de la «República d'Agramunt»,

Josep M. Font amb alumnes de 4t i 5è de Batxillerat en una excursió a la Font de Coscó. Curs 1973-74.

amb el sentit que nosaltres teníem més llibertat.

– Els alumnes han canviat?

– No. Crec que cada temps porta les seves coses. La nostra feina sempre ha estat formar nois i noies. Molts han fet carreres brillants i tenen una bona activitat professional. Alguns alumnes han tingut premis del CIRIT (Comissió Interdepartamental de la Recerca Innovació Tecnològica), en aquest concurs van participar alumnes i professors. També un alumne va guanyar l'Olimpiada de Matemàtiques i un altre la medalla de plata a l'Olimpiada de Química. I molts anys els resultats dels nostres alumnes de COU a la Selectivitat han estat un èxit i han deixat el nostre centre en les primeres posicions. En certa forma hem estat i som un bon Institut. Tots els alumnes que han passat tenen les seves petites bromes als professors amb bona o mala fe. El seu tarannà varia poc, cada època porta les seves bromes.

– Ha exercit algun càrrec?

– El primer any vaig fer d'intermediari entre l'Ajuntament d'Agramunt i l'Institut de Tàrrrega, més o menys feia de «coordinador», però aquest no era cap càrrec oficial. Això no va ser immediatament, va ser a mesura que començàvem. Ho vaig fer durant els tres primers cursos: 73/74, 74/75, 75/76. També m'encarregava de vetllar pel manteniment del centre

Amb els alumnes de segon de BUP. Curs 94-95.

com la neteja, les instal·lacions, etc...

– Vostè va ser el primer director de l'Institut d'Agramunt?

– El delegat d'Educació Provincial de Lleida, em va proposar si volia ser director del centre. En aquells moments la meua plaça estava a Torrelavega, Santander. Però me la van canviar. I em vaig poder quedar aquí amb el càrrec de director.

– Durant quants anys va ser director?

– Un any, el curs 78/79; fou el primer curs en què l'Institut ja va ser independent.

– Creu que l'experiència va ser favorable?

– Sí, encara que la d'aquell any no em va agradar. Tot sempre és favorable, perquè en treus experiències. Durant el curs hi va haver molts problemes de professorat i de posada en marxa del centre.

– Al llarg dels anys ha tingut algun càrrec?

– Actualment sóc cap de departament de ciències. També he estat cap de seminari de física i química durant molts anys, però darrerament el cap de departament de ciències ha assimilat el seminari de física i química. També en aquest sentit val a dir que un any vaig ser sots-director.

– Quins companys recorda d'aquells anys?

– El primer any érem tres professors amb dedicació exclusiva al centre: el Mariano Fernández, el Pedro Escudero i jo. A part venia el Sanchiz, que feia Educació Física, la Dolors Soldevila que feia política a les noies i el Josep Mª Inglès que la feia als nois. La Religió la impartia el vicari del poble, mossèn Ricard.

– Recorda algunes activitats extraescolars?

– L'activitat típica, eren els viatges a Mallorca amb els alumnes. Primer de 5è

Mariano Fernández, M. Dolors Soldevila i Josep M. Font al despatx de l'Institut. Curs 1973-74.

del batxillerat antic, i després dels de 3r BUP. També en les activitats festives que s'han fet al llarg de la història de l'Institut (igual com en el nostre poble que sempre ha tingut una bona activitat musical), la música sempre hi ha estat present.

– **Vostè ha vist passar totes les promocions de l'Institut; això li satisfà?**

– És clar, no sé com et podria contestar. He vist passar molt alumnat, diferent tipus de jovent, diferents tendències... I per suposat que em satisfà moltíssim.

– **Vostè és conegut com el professor de Física i Química...**

– Els primers anys, com he dit anteriorment, vaig fer gairebé totes les assignatures de l'àmbit de ciències; després, durant uns quants anys vaig fer exclusivament matemàtiques. A partir del moment en què vaig aprovar les oposicions de Física i química, ja m'he dedicat exclusivament a fer aquesta assignatura.

– **Què en pensa de la Reforma?**

– Què és una Reforma amb profunditat de l'Educació. Les idees que té són molt bones. És un intent de donar escolarització a tots els nois i noies fins a 16 anys amb el mateix tipus d'educació. És un tipus

d'estudi igualitari per a tothom. Abans de la Reforma, els nois i les noies es separaven entre FP i BUP, i entre aquests hi havia discriminacions per fer una cosa o un altra. La nova Reforma és un intent per unificar, encara que costarà molt posar-la en marxa. Ara l'alumne pot triar, diversificar les seves opcions, cadascú pot formar el seu propi currículum. Hi trobo coses positives i altres que s'han d'anar polint. Jo suposo que falta creacions de tallers, per als alumnes que no els agrada l'estudi, crèdits variables més atractius per als alumnes. Els fonaments filosòfics de l'ESO són bons, pretén coses interessants, l'escolarització obligatòria igualant tots els nois i noies fins als 16 anys. A partir d'aquí cadascú que agafi el seu camí. El que costa més de tot això és posar-ho en marxa.

– **Com considera el nostre «IES Ribera del Sió»?**

– Jo m'hi he trobat molt bé treballant-hi. És petit, però això té l'avantatge que tots els professors i els alumnes ens coneixem. L'Institut és maco, està enclavat en una bona zona, al costat d'un passeig arreglat. Convivim tots, som relativament pocs professors. L'Institut té una bona arquitectura, un bon gimnàs, uns

laboratoris que estan bastant assortits. En línies generals trobo que no li falta gran cosa. Al mateix temps han passat molts professors de fora, això permet conèixer nova gent, nous mètodes, etc...

– **Ens pot explicar alguna anècdota d'aquells primers temps?**

– Sí. Recordo que un dia, fa molts anys, els alumnes van entrar un corder a l'aula. Quan vaig entrar a la classe i vaig obrir l'armari on abans es guardava la roba, vaig veure que hi havia un corder. Llavors era fàcil, ja que en aquell moment el voltant de l'Institut era tot un descampat i molts pastors hi portaven els ramats. Jo m'imagino que a la nit es devia perdre el corder i, llavors, l'animal va venir a refugiar-se al costat de la calefacció de l'Institut per entrar en calor; i els alumnes, quan van arribar al matí, el van trobar i el van fer entrar a la classe. Els professors ens vam enfadar, també hi va haver un càstig. Però, si ara ho penso, ho trobo simpàtic.

Moltes gràcies professor Font per aquestes respostes. Esperem que pugui continuar uns altres 25 anys, o fins a la jubilació, ensenyant als alumnes de la vila.

Janett Roman

Mou-te amb Àfrica!

El motiu pel quan hem fet aquest escrit és per donar a conèixer el nostre treball. Durant el transcurs d'aquest trimestre, al crèdit de religió, estem treballant amb el projecte d'Intermón "Mou-te amb Àfrica", on desenvoluparem diferents tasques, com també l'organització de diferents activitats, com per exemple la conferència que fa uns quinze dies es va fer a l'Ajuntament a càrrec d'Adolfo Lucas, participant també amb Intermón.

També tenim previst durant els pròxims dies, activitats lúdiques com la que el

passat dimecres vam fer al mercat d'Agramunt, venent productes africans en benefici dels països subdesenvolupats. També s'ha proposat de fer una parada el pròxim 23 d'abril per vendre llibres solidaris al preu de 200 ptes. I esperem, és clar, que els agramuntins siguin tan solidaris com ho han estat fins ara amb els nostres projectes.

Es van organitzar als centres educatius de la vila, xerrades per als més menuts, perquè ja de ben petits coneguin la realitat d'aquests països. Després de l'experièn-

cia, cal dir que va ser tot un èxit. No cal dir que aquest escrit va adreçat a totes aquelles persones interessades a col·laborar amb la nostra tasca. Tots els beneficis obtinguts seran destinats per fer diversos projectes que Intermón té previstos per a Àfrica. Dos d'aquests projectes són: la presa del Tigray, per afavorir els cultius per als habitants de la zona, com també invertir-los en educació i sanitat com en les escoles de Beira.

Aquests, només en són alguns exemples, però hi ha moltes més realitats que els nostres ulls no veuen. Creiem que amb la col·laboració de tots vosaltres es compliran els desitjos de milers de nens africans. Moltes gràcies!

**L'equip col·laborador
IES Ribera del Sió**

25è Aniversari

Aquest any és molt especial, ja que l'Institut d'Ensenyament Secundari "Ribera del Sió" celebra el seu 25è aniversari.

És un orgull per a tots nosaltres tenir a la vila d'Agramunt un Institut on els nostres fills poden cursar els estudis secundaris i el batxillerat sense haver de traslladar-se.

Aquests vint-i-cinc anys han donat un resultat altament satisfactori. Són molts els joves que han passat pel centre al llarg d'aquest temps. Actualment alguns estan cursant bones carreres universitàries, d'altres han aconseguit un treball gràcies a la bona preparació, i fins i tot alguns ex-alumnes són pares d'alumnes actuals

Felicitem doncs, com a pares, a tots aquells que han fet possible que el nostre Institut hagi assolit aquesta gran fita amb un esforç digne i admirable, durant aquest llarg període de temps, educant i formant joves d'Agramunt i de pobles propers.

Esperem que els actes que se celebraran per commemorar aquest aniversari siguin un èxit per a tothom. Us donem tot el nostre suport i, dintre de les nostres possibilitats, l'ajuda necessària.

Tan sols ens resta dir "**per molts anys**" i esperar que aquesta tasca educativa, tan difícil, sigui un èxit i que els vostres propòsits siguin compensats aconseguint les fites que us heu marcat.

**La Junta de l'AMPA de
l'Institut Ribera del Sió**

L'educació dels nostres fills

Heus ací unes orientacions respecte l'educació dels nostres fills:

- * Sovint els pares ens preguntem si allò que fem és el més adequat, si no ens estem equivocant, si som massa durs o massa tous amb els nostres fills/es, si, en definitiva, els estem educant bé.
- * És amb la família on s'adquireixen les actituds, els valors i les normes. Des que l'infant neix, viu envoltat de les persones que formen la seva família, tots els membres de la qual mostren de forma espontània la seva manera de ser, i és dins d'aquest clima que el noi/a va formant la seva personalitat.
- * Els pares formem un equip. És molt important que el pare, la mare i les altres persones adultes de la família que conviuen amb el noi/a, mostrin davant d'ell/a una conducta coherent sense desautoritzar-se els uns als altres.
- * El que el fill/a pensi d'ell mateix és fonamental per al seu rendiment. Els nostres fills es formen una idea d'ells mateixos tenint en compte el que pensen d'ells els seus pares, els mestres, els familiars i els amics. L'autoconcepte és fonamental per al seu rendiment.
- * Una petita part de les notes dels fills se l'han guanyada els pares. És clar que qui fa els exàmens i els treballs és el fill o la filla, però l'interès i el suport dels pares influeix directament en els resultats.
- * Els fills han de saber que s'espera alguna cosa d'ells. Les expectatives que els pares tenen dels seus fills influeixen poderosament en el seu rendiment econòmic. Els pares sempre esperem alguna cosa de cada fill, encara que sigui inconscientment. Això pot actuar com a motor de l'interès i de la voluntat dels fills/es per millorar.
- * Els pares i els mestres han de col·laborar. Els mestres són les persones que, després dels pares, tenen una relació més estreta amb els nois i noies. La tasca educativa ha de ser una tasca compartida.
- * Els fills tenen coses a dir. També és bo deixar-se "educar" pel fill/a. Estar oberts a les innovacions que la realitat de cada dia imposa. Cal saber escoltar.
- * Totes les situacions tenen resposta. Els problemes d'aprenentatge sempre tenen un tractament. Els pares tenim el deure d'oferir als nostres fills punts de vista positius i esperançadors, acceptant la realitat, i sempre intentant avançar.
- * Els fills creixen. Tots ho sabem, però... cal tenir-ho en compte. No es pot tractar un adolescent com si fos un infant, ni un jove com si fos un adult. Cada edat té els seus problemes. Cal respectar l'evolució personal dels fills. Sovint això costa molt als pares que, en general, tendim a considerar el fill/a com el nen/a petit/a de temps enrere.

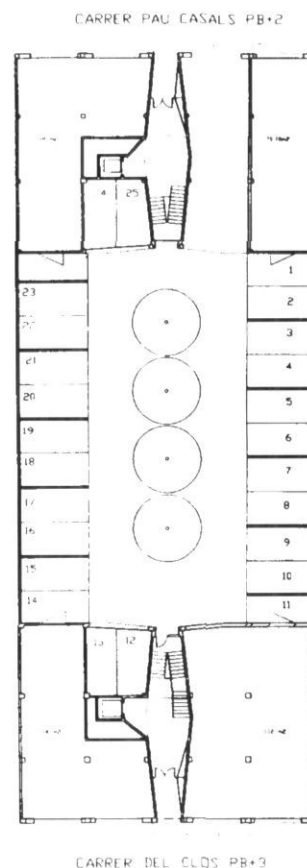
Tant de bo que aquestes línies puguin ajudar algun pare o mare, perquè "*un sistema escolar que no tingui els pares com a fonament és igual a una galleda amb un forat al fons*".

**La Junta de l'AMPA
de l'IES Ribera del Sió**

SERVI 10

SI VOL INVERTIR EN FUTUR:
VINGUI A VEURE'NS

PROMOCIÓ 15 PISOS V.P.O.

HIPOTECA 4'65%

POSSIBILITAT FINANÇAMENT 100%

Carrer Pau Casals - Carrer del Clos

Acabats de qualitat, tot exterior

Armaris encastats

Calefacció Individual: Gas

Zona ajardinada interior

Pàrquings 2 vehicles

Bona situació

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

Tel. i Fax 973 39 23 24

C/. Àngel Guimerà - AGRAMUNT

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

C. Àngel Guimerà, 26 baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22

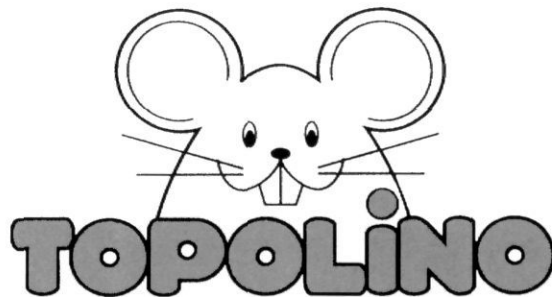
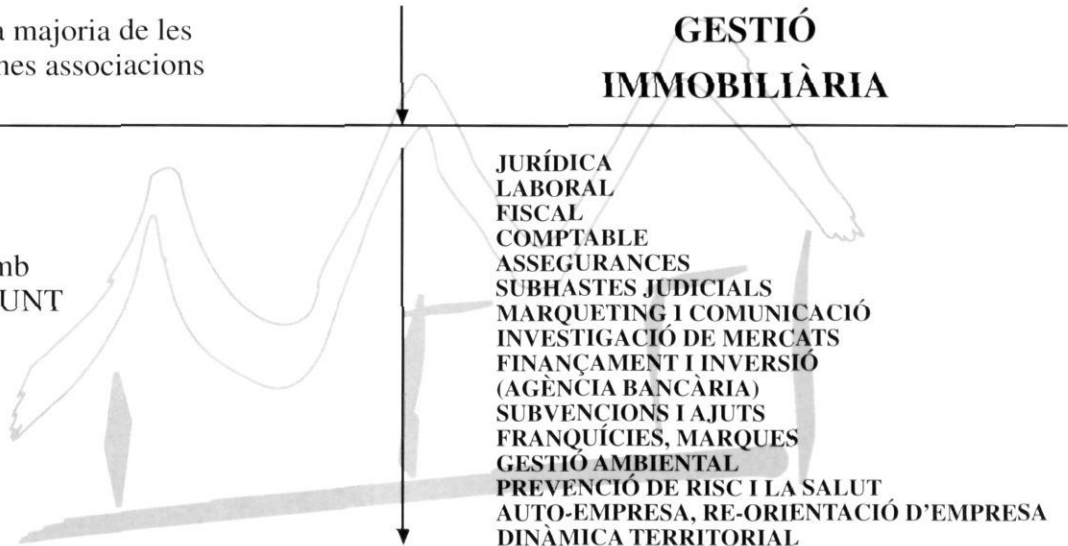
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA, FINANCERA I FISCAL

El que li ofereixen la majoria de les immobiliàries i algunes associacions

GESTIÓ IMMOBILIÀRIA

El valor afegit que,
a més, pot obtenir amb
FINQUES AGRAMUNT

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Ja tenim a punt les últimes novetats
en vestits de Comunió.

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 **AGRAMUNT** - Lleida

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 39 17 48
fax 973 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA

imma guerrero

Gent, fets, coses...

Breu recordança

La moneda, a semblança dels humans, té èpoques de puixança i altres de debilitat. Ara, dins de l'uropeisme més vigent, s'acosta l'hora final de la nostra sofrida i, alhora estima, pesseta. Sí, la que tants i tants anys ha estat la divisa del país és a punt d'anar-se'n definitivament. No hi ha dubte, però, que el seu record, la seva ombra, ens perseguirà durant molt de temps. Avui pot ser adient esmentar breument el seu origen, malgrat el morbós plaer que s'observa en determinades persones en contemplar la seva irreversible agonia.

Pel que fa al seu naixement, és just no oblidar que Catalunya hi va tenir una intervenció decisiva a principis del segle passat quan encunyà, a Barcelona, la primera pesseta l'any 1809. Fou un esforç de modernització que no quallà com s'esperava a causa de l'ocupació de les tropes napoleòniques a les quals estava sotmès el país.

Des d'aleshores es van anar succeint diferents èpoques òrfenes de racionalitat en què l'encunyació i intercanvi de monedes era un desgavell total, fins que el 1868, per obra i gràcia d'unes ments inspirades, es va fer néixer, a cop de decret, la moneda a la qual, ara, la Unió Europea acaba de redactar el certificat de defunció.

Si més no, és curiós veure com els senyors de l'esmentat decret el van fer amb l'orgull que caracteritza ser pioners d'una iniciativa que en l'esdevenidor havia d'omplir els annals de la història, cosa que no és pas exacta, ja que cinquanta-nou anys abans la intervenció de Catalunya sobresurt per damunt de qualsevol altra.

Malgrat tot, s'apunten els punts al seu favor, i el primer article del famós decret deia explícitament: "En todos los dominios españoles la unidad monetaria será la peseta", la qual fou desglossada en cent cèntims.

Després d'una primera encunyació en or de 100, 50, 20, 10 i 5 pessetes que aviat va desaparèixer de la circulació, se n'establí una altra de plata, de la qual, la peça més coneguda va ser el famós duro, el qual, malgrat que fos una mica de resquitllada, arribà fins a nosaltres malvivint la Guerra Civil.

Ja ben arrelada al país, semblava que el regnat de la pesseta no s'havia d'acabar mai, però heus ací que un estrany, el recentment coronat euro, l'ha condemnada a un ostracisme arbitrari i immerescut.

Ara, l'únic que podem fer i esperar és desitjar que el seu successor se'n surti de la millor manera possible. Per a bé de tots, és clar.

A. Ponsa

L'Espitllera

Afers interns?

Un cop més els diaris parlen de guerra, de destrucció i de mort. La maltempsada no s'atura ni els dies de vacances. Els odis ancestrals continuen vius i esclaten com un volcà que sense previ avís escup foc i cendres per tots costats. Veiem pels noticiaris com milers i milers de persones fugen (o són fets fora) de la barbàrie i es refugien a l'altra banda dels límits d'un estat. Quines tristes notícies per tots plegats! Millor dit, quins fets més tristos!

Amb quins arguments es poden arribar a cometre crims com els que diàriament mostren els televisors? Hi ha arguments per assassinar, netejar ètnicament un territori, cremar i devastar allò que és d'altri? Hi ha arguments humans per empènyer un poble contra una altre? Sembla que Slobodan Milosevic només coneix una classe d'arguments que no són, precisament, els de la tolerància i de la raó.

L'OTAN per primera vegada ha intervingut en el que s'anomena "*afers interns d'un estat*". És una trista solució, aquesta d'haver d'emprar la força de les armes per arribar a la pau. No és pas el camí ideal, perquè les bombes no acostumen a resoldre res. Encara que per altra part hom no pot acceptar la violació més elemental dels drets humans. Potser amb el gest que està fent l'OTAN s'ha iniciat una nova actitud cara al futur. Es podrà, a partir d'ara, acceptar que es violin importants drets humans ni que sigui a l'interior d'un mateix estat? Pot ser aquest el camí perquè hi hagi una força mundial que vetlli pels drets de tots i no accepti hitlers que facin trontollar la pau encara que actuïn dins el propi territori?

És trist haver d'admetre que les intervencions militars són la darrera solució davant certs conflictes. Perquè ja sabem que la violència engendra violència. Si un mestre, posem per cas, es troba amb dos alumnes que s'estan apallissant brutalment i, tot i els avisos i les recomanacions, no els pot fer entrar en raó; què cal fer? Esperar que un mati l'altre? O posar pau ni que sigui a base d'una intervenció contundent?

Hem d'admetre que es fa difícil defensar la força quan s'està a favor de la pau i de la raó. És difícil de dir què és el que seria millor en casos tan tristos com el present. En tot cas, sí que podem afirmar que desitgem fermament que les bombes i les violacions dels drets humans s'aturin d'una vegada perquè la pau i la convivència real retornin com més aviat millor al malmès territori dels Balcans.

Joan Puig

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
A. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64
AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./fax 973 39 12 13
(Clínics) Urgell

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...
La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrraga, s/n. Telèfon 973 39 06 07

1939 - Èxodes - 1999

Avui 2 d'abril (divendres Sant) al matí surt la processó a la Plaça, en record de la injustícia que es realitzà en la persona de Crist.

A l'església ens demanen que, dins de la impotència, adrechem una oració perquè es trobi aviat una solució digna per a la inútil guerra de Iugoslàvia-Kosovo.

Els qui recordem, ara fa justament seixanta anys, quan el nostre país i aquí al nostre poble, també ens feria una semblant situació, filla de la guerra, en què petits, grans i vells vam haver d'abandonar les nostres cases i marxar al defora campant per boscos, finques i serrats espaordits i emparats en coves, masies, cabanes... la memòria d'aquella amarga experiència ens fa reviure el record d'un trist sofriment, més fort encara per a qui va haver d'entrar refugiat a França o a d'altres països i indrets, tal com ara passa a Kosovo.

Les escenes que veiem a la TV i a la premsa, ens arrenquen vius sentiments de dolor i compassió per a les pobres persones de la llarga i extènue caravana d'èxode d'aquests centenars de milers de dissortats éssers, d'aquell no tan llunyà país (dues hores d'avió) en busca d'un, moltes vegades inexistent i en tot cas, precari refugi.

Iugoslauis enfront el consolat americà a Barcelona.

A qui ja ha viscut aquesta inqualificable situació, sobretot les mares que han portat els seus fills als braços, en la fugida, aquestes visions els són provocadores d'un veritable trauma de pena.

Com és possible que a les portes de l'any 2000 es puguin incitar unes posicions tan extremes? Si realment eren necessà-

"És veure la innocència castigada allò que sempre m'ha turmentat més; és sentir per totes bandes el clam esfereïdor del seu plor".

SEBASTIÀ JUAN ARBÓ

Albània viu de forma molt directa el conflicte.

ries les accions militars, també era necessària una protecció perquè aquestes víctimes propiciatòries no quedessin en aquest absolut desampar, ja que, paradoxalment, l'espècie humana és una de les poques que no cessa el combat en veure la sang de l'adversari.

Hem vist als mitjans de comunicació joves de l'un i de l'altre costat implicats, que porten pancartes: "Kosovo belongs to Serbia" (Kosovo pertany a Sèrbia) o bé "Miloshevic a war criminal" (Miloshevic criminal de guerra). Les dues parts al·leguen tenir punts de raó i així deu ser, evidentment, però, ¿com és possible que sigui tan difícil l'entesa d'aquest conflicte en què cap classe de raonament no pot justificar la provocació d'una tan gran calamitat?

Potser només compten les sofisticades tècniques de destrucció i les incomprensibles conveniències, sense tenir en compte els sofriments humans i la sang vessada. Tot sembla una espècie de "joc brut" inconcebible.

Cal esperar que la dignitat humana, que els dirigents involucrats i responsables trobin, promptament, la manera de posar fi a tanta iniquitat i sofriment.

P. Mora

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn
Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat PEUGEOT
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

ELECTRICITAT
F. MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 919 73 70 20

A. Juan Fort
Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres
Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- CUINES
- BANYS
- REVESTIMENTS

- ART FUNERARI:
Làpides, panteons,
creus, foto-ceràmiques.
Tot tipus d'accessoris
d'acer i bronze

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 / 39 11 83 • AGRAMUNT

Marbres sota la pluja

Venècia ha generat imatges ensenyades que serveixen el color de la pluja (tan sols cal recordar la lluminositat de les aquarel·les de Turner, o les verdors enigmàtiques de Signac, entre d'altres versions de la ciutat). I també visions distintes –lúcides o desolades– que emergeixen de les pàgines dels escriptors al llarg dels segles. I així fan acte de presència diverses Venècies que no s'exclouen pas l'una amb l'altra, ans al contrari, es complementen de forma secreta: hi ha, per exemple, una de les més antigues Venècies medievals, la de l'aventurer Marco Polo, a penes recordada (car en les seves memòries dictades només hi apareix el viatge oriental). O hi ha també la Venècia de la tardor de l'Edat Mitjana de Petrarca, el qual la considerava un oasi de llibertat i de justícia.

I existeix també una Venècia del Renaixement, pròspera i imperial, rica, que Du Bellay veia tan sàvia i tan magnífica en un dels seus sonets. I després hi ha una Venècia romàntica, gairebé de postal, vaporosa i nostàlgica i somiada, que és la que, sens dubte, ha gaudit de més fortuna. Per exemple, el 1786 s'hi va detenir Goethe, de camí cap a la desitjada Roma. En el seu *Viatge a Itàlia* el geni alemany va notificar: "I encara que a poc a poc es vagin assecant les seves llacunes, i els seus deleteris vapors planin sobre el pantà, i hagi minvat el seu comerç i el seu poder, no per això haurà de semblar-li a l'espectador, ni un sol instant, menys respectable tot l'esquema de la República i el seu caràcter". Les enyorances d'un passat imperial, doncs, hi semblen a bastament presents.

Més endavant, l'inefable lord Byron hi va residir la tardor del 1816, després del fracàs del seu matrimoni. En el quart cant del seu *Pelegrinatge de Childe Harold* abandona el seu protagonista rebel i es compla a descriure una Venècia decadent

No hi ha res, sembla, com Venècia, tan marbrejada i lluminosa i oriental, sota una cortinada d'aigua, sota l'acció d'una nuvolada burella.

i trista, esdevinguda una "glòria moribunda", que únicament es manté amb vida gràcies a la magnificència suprema del seu art. També Chateaubriand hi va fer una curta estada –crec que l'estiu del 1833– i va confessar, commòs: "Quan es remunta el Gran Canal, entre les dues fileres de palaus forjats pels segles i es veu la columna de la multitud i de les gòndoles, el blau del cel i del mar, no es troba res de més fantàstic en els capricis d'un somni o en les il·lusions d'una imaginació oriental". D'alguna manera el vescomte francès va pressentir, sota la bellesa exterior, l'agonia interminable que experimentava Venècia.

Richard Wagner també en parla a la seva *Autobiografia* i ens explica que un cop que tornava a casa a hores molt tardanes va aparèixer una lluna blanquíssima que va il·luminar la figura dels palaus. Aleshores el barquer destacat sobre la popa de la gòndola que el duia va llençar un gemec –"semblant a l'udol d'un animal" ens detalla– i després d'una exclamació prolongada va acabar amb la imprecació final de "Venècia!". Wagner afegeix que no guarda cap més record d'aquella nit màgica més que el so d'aquell cant enigmàtic del gondoler. I tot seguit afegeix: "Les impressions produïdes per això darrer van ser les que van caracteritzar la Venècia durant la meua estada i el record es va mantenir fidel fins a la conclusió del segon acte del *Tristany* i, àdhuc, per ventura, em van inspirar la dolença melodia tan

perllongada del corn del pastor al començ del tercer acte". Dol i sospirs i música, doncs, acompanyen el record del compositor germànic entre l'aiguatge verdosenc que la proa de la gòndola tallava com si fos el full d'una destrala esmoladíssima.

Balzac, a la primavera del 1833, en una carta a una amiga, ens avisa que, a la seva arribada a la ciutat, plovia a bots i barrals. Tot que la seva primera impressió no va ser massa favorable, ens diu de seguida: "Escortats per una pluja torrencial era difícil que no veiés Venècia sortint de les aigües". I és així com la va veure per primera vegada: "sortint de les aigües". No hi ha res, sembla, com Venècia, tan marbrejada i lluminosa i oriental, sota una cortinada d'aigua, sota l'acció d'una nuvolada burella. El novel·lista argüeix més avall: "Hi ha un detall que m'encanta: el silenci de la moribunda; només això fóra suficient per fruir de la vida de Venècia, i això respon a les meves inclinacions més secretes que tendeixen, malgrat les aparenances, a la malenconia". Així, doncs, una mena d'hipocondria malaltissa també defineix prou bé l'essència de la ciutat italiana.

És evident, doncs, que les estàtues i escalinates marmòries sota la pluja tenen un efecte doble sobre la ciutat. Perquè, a part de la sensació de tristesa que produeix la pluja (que, com han notat molts poetes, recorda el passat), els marbres centenaris adquireixen un color malaltís i grisenc, perlí, que coincideix amb aquella decadència amargolenta que exsuda la ciutat de les màscares. Venècia, certament, té –o, més ben dit, antany va tenir– una munió de colors variats i tan llampants com una estelada d'estiu –de cúpules daurades i palauets vermellorsos i façanes verdejants i motllures blavoses– que el temps ha esgrogueït de manera inevitable i que ara es veuen desdibuixats i gairebé com a somorts. Comptat i debatut, potser Venècia –avui– només és, més que res, un color –o millor dit els matisos d'un color borrós–: aquell color pàl·lid i insubstituïble de l'enyor.

Màrius Blàvia

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

SEMINARI

LA GESTIÓ (VALORITZACIÓ-RECUPERACIÓ) DELS ENVASOS A LA LLUM DEL REGLAMENT DE RESIDUS D'ENVASOS I EMBALATGES

Data: 22 d'abril de 1999

Horari: De les 20:30 h a les 22:00 h

Lloc: Cambra de Comerç de Tàrrrega
Plaça Major, 4
25300 Tàrrrega

Ponent: **Sr. Christian Morrou** (Estudi Jurídic Ambiental)
Sr. Xavier Elias (Borsa de Subproductes de Catalunya)

A partir de l'any 99 a l'empar del mateix reglament, serà obligatori per qualsevol activitat econòmica i que els seus productes vagin al consumidor final fer la declaració d'envasos i embalatges (bosses, caixes, etc.) que s'entreguin al consumidor final.

INSCRIPCIONS GRATUÏTES TRUCANT AL
TELÈFON 973 31 43 27

Renaixença

L'acció del foc va ser contundent. En pocs moments aquella llengua diabòlica transformà el paisatge alegre i festiu en un indret de mort i desolació. El vell roure centenari també va sofrir els efectes de la devastació. Des de la seva posició privilegiada dalt del turó contemplava amb profunda tristesa l'abast de la tragèdia. Tot el que abarcaven els seus ulls plorosos s'havia transformat en cendra. Ell mateix havia perdut la seva altivesa centenària. Els seus poderosos braços, que temps enrera havien aixoplugat sota la frondositat del seu ramatge tot ésser viu, avui romanien despullats i sense un bri d'esperança. Plorà molt quan veié els esforços d'aquells desconeguts per aturar de qualsevol manera aquella llengua de foc. Plorà molt quan l'esforç va ser en va i tot es consumí sota el seu poder malèfic.

El dolor fou immens i aclaparador. En un instant, l'alegre vida sucumbí en un mar de desesperació. Els joiosos càntics de la natura es transformaren en uns udols eixordadors a mesura que avançava aquella llengua de foc sense parar. A la fi el silenci. Els crits esgarrifosos d'aquells éssers donaren pas a una quietud, a un silenci infernal i colpidor. La visió era dantesca. El color viu i alegre de la vida

es diluí en fosc de mort.

El vell roure havia perdut tota esperança. Des del seu pedestal contemplava impotent el canvi de rumb de la vida. L'horitzó s'havia transformat en un mar de solitud i tot feia pensar que no tornaria a aixecar més el cap. Estava trist, molt trist de pensar que tot s'havia acabat per sempre més. L'abandonament, la despreocupació a que havia estat sotmès ell i els seus per part dels homes durant anys i anys no li havien fet perdre les esperances d'una llarga existència. Durant la seva centenària vida havia sofert tota mena de penúries, però havia reeixit amb escreix. Ara era diferent, la joventut havia donat pas a una vellesa i amb ella una davallada de les seves forces. Malgrat el seu aspecte altiu i vigorós, la seva personalitat interior havia perdut embranzida i va quedar molt ressentida amb aquell fatídic esdeveniment. Ja no tenia aquell coratge de la joventut.

La vida continuà malgrat aquell entrebanc. El vell roure no sucumbí del tot, va reeixir de les cendres, però molt afectat. Intentava sobreviure enmig d'aquella devastació, però la visió que tenia d'aquell lloc era tan esfereïdora que no tenia prou forces per continuar vivint. En el decurs dels dies la seva

vitalitat interior va començar a minvar envoltat per una soledat que l'estava marcint per moments. L'altivesa centenària davallava sense parar cap a un pou sense fons. La nuesa del seu brancatge, que en un temps passat havia estat ufanós, mostrava el seu sofriment. El dolor era insuportable. Amb llàgrimes als ulls contemplava aquella immensa planura desèrtica i silenciosa.

Envoltat per un silenci aclaparador, el vell roure clamava als quatre vents per un miracle, desitjós que tot tornés a ser com abans, mes no obtenia resposta alguna. Es trobava abandonat, sol enmig d'aquella devastació. Volia fugir d'aquell lloc. Anhelava retrobar-se amb els seus i sentir la seva presència, el seu alè. A mesura que la feblesa s'expandia per tot el seu ésser, els records del passat se li feien més evidents. I van ser aquests records que el van enfortir a lluitar per una lleu esperança.

El vell roure no va perdre la il·lusió a un futur feliç. Els dies van transcórrer molt lentament com si no existís el temps. Després d'una llarga espera els seus desitjos es van fer realitat i la vida va renéixer en aquell indret de desolació. D'entre les cendres del passat va sorgir nova vida. La catifa de mort que cobria tot l'horitzó es transformà en un gran mantell d'infinat coloriu i el silenci del moment donà pas a un gai clamor. Des de la febril decadència el vell roure es posà a plorar.

J. Pijuan

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

La llengua catalana a Terra Santa

Aquestes ratlles no volen ser la curta crònica d'un viatge. El seu propòsit és palesar la sorpresa i el goig d'uns catalans que van trobar la seva llengua acceptada i reconeguda en un país molt llunyà, cosa que costa bona mica aconseguir no gaire enllà de les nostres contrades.

Després de quatre hores de vol, els viatgers van aterrar a l'aeroport de Tel Aviv. Fets els tràmits obligats i amb l'equipatge a les mans, van seguir camí, ara amb autocar, recorrent més d'un centenar de quilòmetres cap a l'interior d'Israel, fins arribar a Natzaret, primer objectiu del viatge. L'endemà començarien el dia visitant la Basílica de l'Anunciació, al centre de la població, i la més documentada de Terra Santa.

La Basílica de l'Anunciació (1960-1968) és, en conjunt, de les més monumentals del país. Fou en recórrer l'atri d'aquesta basílica quan els visitants van tenir la primera sorpresa. En un mur del mencionat atri, es poden contemplar un seguit de relleus de la Verge en diferents invocacions, fetes amb majòliques de vius colors. N'hi ha un niu! Ah!, però no s'hi val posar-hi una imatge qualsevol. No està permès. Hi ha una condició. La verge representada ha de ser la patrona d'un país. Doncs bé, allí hi ha la Verge de Montserrat, de la qual cosa tots en podem treure una conclusió. A la majòlica en qüestió (1978) s'hi veu la Moreneta amb l'escut de Catalunya als peus, els escolanets cantant, els monjos i, el poble català representat per dos adults i dos nens. Sota de tots ells, es pot llegir una de les estrofes del Virolai:

*Amb vostre nom comença nostra
[història,*

i és Montserrat el nostre Sinaí...

Els visitants, com altres escolanets,

van entonar el Virolai davant la Verge bruna, en ple territori israelià a milers de quilòmetres de Montserrat, de Catalunya. Per recordar-ho!

La segona sorpresa va sorgir en pujar dalt de la muntanya de les Oliveres a Jerusalem.

Allí on es creu que Jesús va ensenyar l'oració del Parenostre, hi ha un convent de monges franceses (1869). Al claustre d'aquest convent de carmelites s'hi tro-

quilòmetres de Jerusalem, i on la tradició ha situat els fets de la visita de Maria a la seva cosina Elisabet i el naixement del Bautista.

Si la memòria no en fa una de les seves, és al pati de l'església del naixement de Sant Joan, edificada l'any 1885, on trobem escrit en diverses llengües el cant de Zacaries o Benedictus: Beneit sigui el Senyor Déu d'Israel... Sí, també allí es troba representada la nostra llengua donant testimoni de la seva existència a tota persona que visiti aquell lloc.

Davant de l'església de Sant Joan, un camí porta al santuari de la Visitació. Al pati del qual, hi ha col·locades unes cinquanta majòliques amb el text del Magníficat també escrit en distintes llengües: La meva ànima magnifica el Senyor... La corresponent a la llengua catalana (1977) ocupa el primer lloc, a dalt a l'esquerra, això vol dir que els catalans van ser els pioners en posar el cant de Maria en aquell mur.

I per acabar aquesta ressenya de sorpreses a Terra Santa, dues anecdotes. La primera viscuda a Jerusalem.

Tot passejant pels carrers de la ciutat, mirant els mil i un establiments, les parades amb quantitat d'objectes diferents, esquivant els venedors ambulants...etc, es va atansar un àrab als nostres protagonistes tot dient:

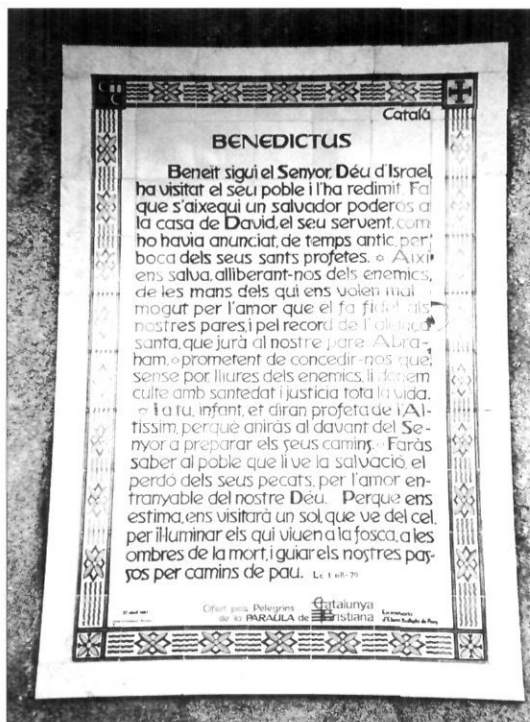
– ¿Italianos?

– No, no, catalans!

Aquesta pregunta i resposta s'havia repetit al llarg dels dies, però en aquell àrab baixet i magre va tenir continuïtat:

– “Oh, catalanes! Pasen, pasen dentro de mi tienda. Tengo una sorpresa para ustedes.”

Els catalans van desconfiar una mica, però van entrar. Dins d'aquella gran

ben unes majòliques que contenen el Parenostre en una quarantena de llengües, entre les quals la catalana. Els visitants van resar l'oració allí transcrita, qui sap si més d'un pensant tant en pregar, com en la llengua que utilitzava per fer-ho.

I com que diuen que “no hay dos sin tres”, també a Israel es va complir amb escriure aquesta dita. Fou a Ain Karem, nom que vol dir deu abundosa, a cinc

botiga hi havia de tot. L'àrab va desaparèixer per una estreta porta fent cap tot seguit amb un embalum sota l'aixella. Assenyalant-lo, va dir:

– “Es un regalo de mi madre”.

I sense pensar-s'ho dos cops, va desplegar una bandera catalana de notables dimensions.

Els catalans, amb una exclamació unànime, van venerar la senyera. Llavors l'àrab va posar-se la mà a la butxaca i en va treure una gorreta del Barça, se la va posar bé al cap i la va dur mentre va durar la conversa amb els visitants catalans.

– “Es que soy del Barça” –va dir.

Tot seguit va explicar que la seva mare era de Sant Cugat del Vallès i ell havia estudiat dos anys Belles Arts a Barcelona. No parlava català, però l'entenia.

Simpàtic aquell noi!

L'altra anècdota tingué lloc a Haifa, tercera ciutat d'Israel i principal port del país. Els expedicionaris es trobaven en un mirador enlairat, al costat d'una àmplia badia, als peus de la Mediterrània. Tot

d'una un espetec de sons de trompeta els va sobtar. Tres nois àrabs tocaven “Els Segadors”. Fou d'infart! El grup de catalans, qui més qui menys, es va emocionar. Alguns d'ells amb els ulls posats en

aquell mar tan blau, coneixedor que les seves aigües arribaven fins a Catalunya va entonar el cant del nostre himne: Catalunya triomfant...

Agnès

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.

Avda. Verge del Claustre, 32 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 55 01 00 Fax 973 55 07 88

Junts per a l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

Club Billar Agramunt

- Escola de billar
- Campionat social a tres bandes

El dia 25 de febrer a la nova sala de billar del Casal Agramuntí, va començar un curset de billar per als components del Club. Petits i grans van iniciar l'aprenentatge d'aquest afer que va a càrrec dels acreditats billaristes Laureà Giménez i Ignasi Aragon, els quals, amb les seves precises i elegants tirades ens ensenyen, cada dijous, els secrets i la tècnica d'aquest apassionant joc de saló.

Una vegada acabada la competició de modalitat lliure, va començar el Campionat social a tres bandes. En aquest campionat, igual que en l'anterior, es distribueixen els jugadors en quatre categories, segons la seva habilitat i nivell de joc i tenen a disposició les tres taules de billar gran matx per realitzar les seves jugades. Les esmentades quatre categories han quedat ocupades al ple pels quaranta jugadors concursants.

Aquesta contesa va començar el dia 1 de març i acabà el dia 18 d'abril. Oportunament ja us donarem notícia de les classificacions aconseguides per aquests competidors que, amb la seva destresa i enginy, ens mostraren les seves marcades millores.

I acabem recordant a les persones interessades a participar en propers campionats o bé a inscriure's al nou curset de billar que s'organitzarà pròximament per a nens i nenes, joves i adults (homes i dones) que ens trobareu al local del Club, al Casal Agramuntí, o bé també podeu telefonar al número 973 390 812, on se us informarà atentament i a bastament.

Pere Mora

ES VEN PARCEL·LA

de 500 m²

EN LA ZONA DEL TURÓ

A MOLT BON PREU

Telèfon 973 39 05 90

**CLUB HANDBOL
AGRAMUNT (C.H.A.)**

SECCIÓ D'HANDBOL

Cadet femení

Resultats:

14/3/99	Agramunt - H Vilamajor	25 - 13
21/3/99	Agramunt - CO Sant Ot	17 - 15

Juvenil masculí

Resultats:

6/3/99	Agramunt - H El Papiol	40 - 26
13/3/99	CH Puig-Reig - Agramunt	21 - 31
28/3/99	H Sallent - Agramunt	20 - 30

Sènior femení

Resultats:

28/2/99	Agramunt - CH Vendrell	11 - 15
7/3/99	Ass. Lleidatana - Agramunt	12 - 13
14/3/99	Agramunt - HS Vicens Esp	12 - 15
21/3/99	Agramunt - BM Pau Casals	13 - 9

Sènior masculí

Resultats:

28/2/99	Sant Just - Agramunt	26 - 33
7/3/99	Agramunt - H El Papiol	26 - 19
13/3/99	H Puig-Reig - Agramunt	21 - 37
21/3/99	Agramunt - Safa Horta	28 - 22
28/3/99	H Sallent - Agramunt	21 - 21

Una notícia important és la classificació de l'equip sènior masculí per jugar la fase d'ascens a 2a catalana. Es formaran quatre grups de quatre equips cadascun, en sistema de lliga a doble volta.

Els equips es distribuiran per sorteig i els dos primers classificats de cada grup assoliran l'ascens a Segona Sènior Masculina.

Esperem que els nostres jugadors tinguin molta sort en aquesta fase d'ascens i l'any vinent puguem gaudir d'un bon nivell d'handbol a la nostra vila.

Com molts aficionats sabreu ens ha deixat un membre del Club, un company i un amic, en Jaume Vendrell. El Club Handbol Agramunt organitzarà en la seva memòria un torneig d'handbol que portarà el seu nom i se celebrarà el mes de maig.

C.H.A.

Club Tennis Agramunt

Des del mes d'octubre de l'any passat i sense interrupció, s'està realitzant a les instal·lacions del Club el curset de tennis, per a nens i joves, tots els dissabtes a la tarda.

A partir del mes de gener, les classes són a càrrec d'en DAVID GASSIÓ NEGRE, Instructor de tennis i entrenador del Club Tennis Bellpuig, i amb la col·laboració d'en XAVIER QUEROL SANS d'Agramunt.

En David Gassió té una destacada quantitat de títols i premis esportius provincials (Campionat Provincial Dobles Mixtes 1989, Campió Social CT Tàrraga, entre altres) i actualment realitza una important tasca formativa de joves esportistes al Club Tennis Bellpuig i també al nostre Club.

S'han iniciat ja els partits dels Campionats Socials del Club disputats entre els socis inscrits. Els guanyadors i finalistes seran obsequiats amb magnífics trofeus cedits per l'Ajuntament d'Agramunt i altres empreses i entitats de la vila.

El David i alguns dels joves esportistes que assisteixen al curset de tennis.

Enguany es compleix el 25è aniversari de la fundació del Club. Creiem que és una fita prou important per a dedicar-hi una atenció especial i organitzar algunes

activitats extraordinàries que per aquest motiu s'aniran celebrant al llarg d'aquest any.

Club Tennis Agramunt

Es comunica que el proper dia 8 de maig tindrà lloc, a dos quarts de deu de la nit i al Restaurant «KIPPS», el sopar de les exalumnes del col·legi de les Monges.

Agraïrem a totes les exalumnes que vulguin assistir-hi, que passin per la Caixa de Catalunya, a partir del dia 19 d'abril, per recollir el seu tiquet.

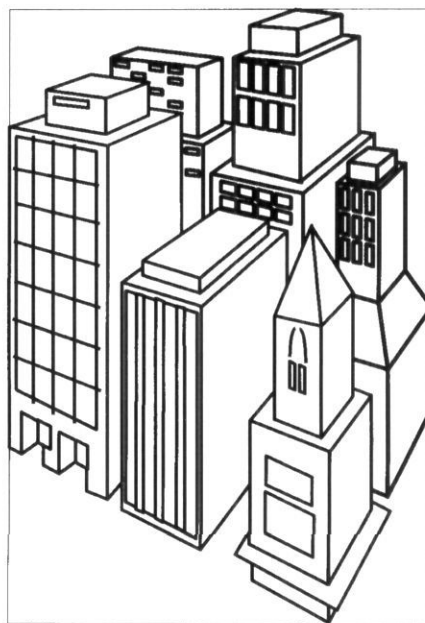
Preu: 2.200 ptes.

La Comissió Organitzadora

GRUP ERSA

GESTORS IMMOBILIARIS

*Si li urgeix vendre
o llogar el seu
PIS • CASA • LOCAL*

TRUQUI'NS 973 39 16 13

**Necessitem pisos, cases i locals a Agramunt i rodalies
per atendre la nostra cartera de clients.**

GRUP ERSA

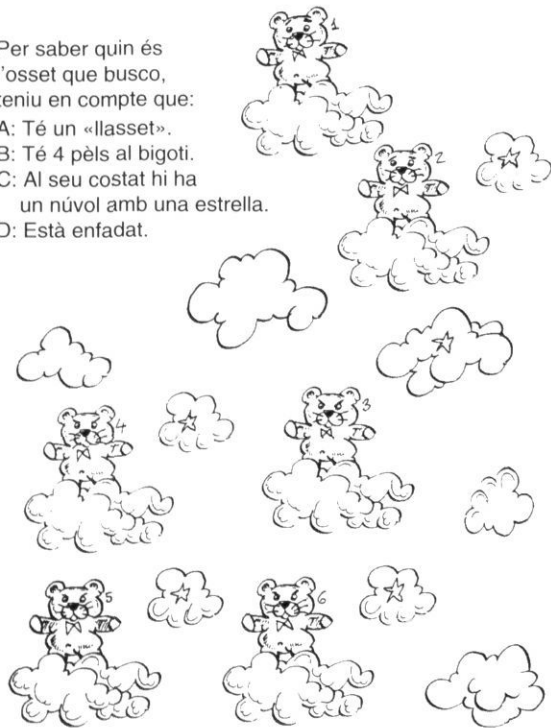
El millor tracte

Avgda. Marià Jolonch, 23
25310 **AGRAMUNT**

JOC DE LòGICA

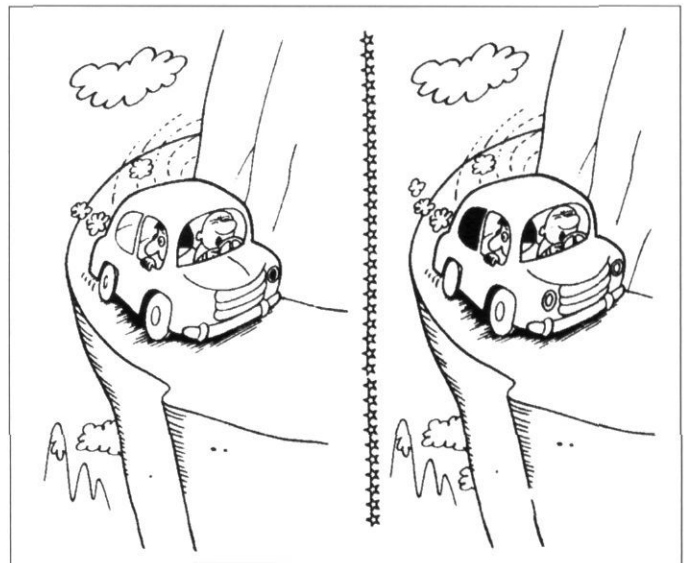
L'OSSET MISTERIÓS

Per saber quin és l'osset que busco, teniu en compte que:
 A: Té un «llasset».
 B: Té 4 pèls al bigoti.
 C: Al seu costat hi ha un núvol amb una estrella.
 D: Està enfadat.

DIFERÈNCIES

Entre aquests dos dibuixos hi han 8 diferències. Les veieu?

Solució al JOC DE LòGICA:

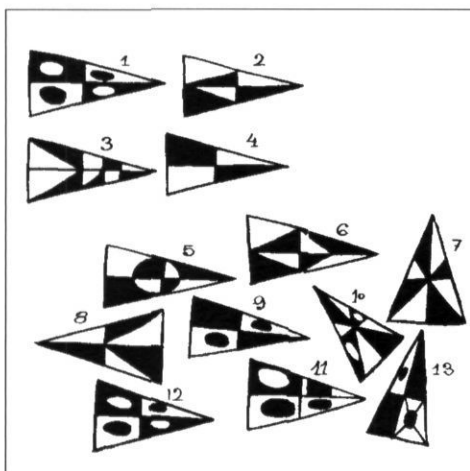
EI 3.

Solució al VISUAL:

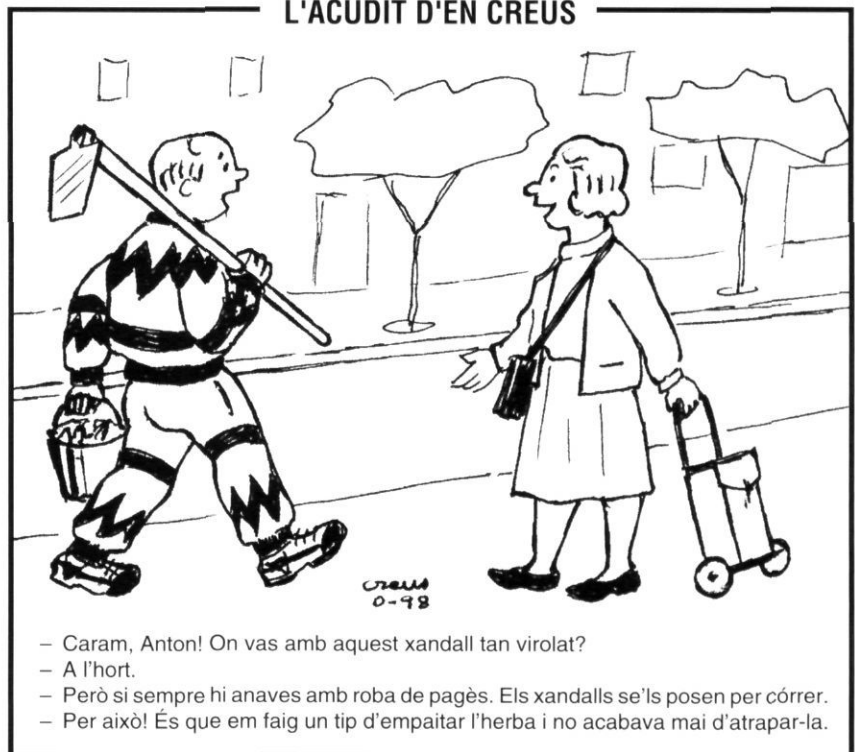
Solució: 1 i 12.

VISUAL

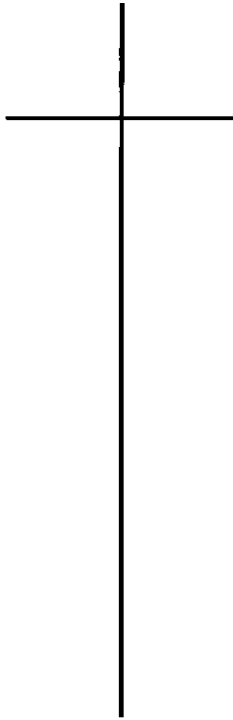
Dues d'aquestes banderes són iguals. Trobeu-les.

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Caram, Anton! On vas amb aquest xandall tan virolat?
- A l'hort.
- Però si sempre hi anaves amb roba de pagès. Els xandalls se'ls posen per córrer.
- Per això! És que em faig un tip d'empaïtar l'herba i no acabava mai d'atrapar-la.

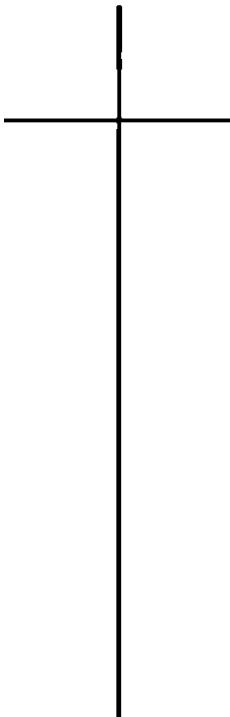
Primer Aniversari

Paco Vilapriñó i Boncompte

que morí cristianament el dia 13 d'abril de 1998,
a l'edat de 76 anys.

Tots els qui t'estimem sempre et recordarem.

Agramunt, abril de 1999

*Trobem a faltar el
teu somriure.
Dius que ens deixes
te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la
vall on vas viure
no l'esborra la pols
del camí.*

Setè Aniversari

Amadeu Amigó Pla

12 de novembre 1912

27 d'abril 1992

Esposa, fills i família tota mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT

Imatges d'ahir

J. Bertran

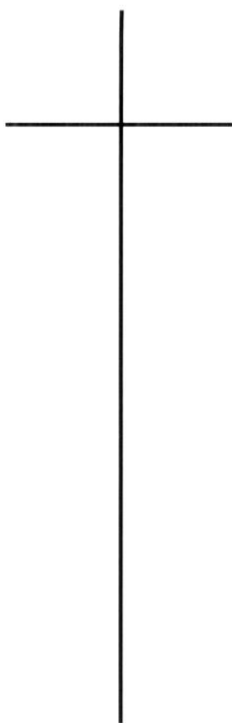
Foto cedida per
Montserrat Artigues

Aquesta és una IMATGE inèdita de la famosa nevada de 1944. Fins ara havíem vist fotos amb la neu que es va acumular per tota la Vila amb uns gruixos que, per ara, no s'han tornat a repetir. La fotografia d'aquest mes és una altra visió de la "nevada grossa". Es tracta de l'aigua que s'acumulà a mesura que la neu s'anava desfent. A la dreta de la imatge s'aprecia la neu i tota la resta és una mena de llac amb el Sió desbordat. L'indret és a l'esquerra de l'actual avinguda de Catalunya abans de creuar el Pont Vell. Les joves de la imatge són Teresa Granja i Montserrat Artigues.

La caLajSera.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep Figueres i Esteve

que morí cristianament el dia 31 de març de 1999, a l'edat de 85 anys,
rebut els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Rosario Vilanou i Prior; fills, fills polítics, néts,
cunyats, nebots, cosins i família tota, us agrairan una oració per al descans etern de
la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, abril de 1999

LA VALL DEL RIU VERMELL

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Diu que ens deixes te'n vas lluny d'aquí,
però el record de la vall on vas viure
no l'esborra la pols del camí.*

*El teu front duu la llum de l'albada,
ja no el solquen dolors ni treballs
i el vestit, amarat de rosada,
és vermell com el riu de la vall.*

*Quan arribis a dalt la carena
mira el riu i la vall que has deixat,
i aquest cor que ara guarda la pena
tan amarga del teu comiat.*

CINQUÈ ANIVERSARI

Joaquim Bàrrios i Curt

28 d'abril de 1919

3 d'abril de 1994

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Dius que ens deixes te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Esposa, fills i família mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT, abril 1999

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernà

Han passat més de tres anys des que encetàvem la primera *lluerna*. El temps ens donarà o no la raó de la feina feta des d'aquesta pàgina.

Sempre hem cregut que el rigor en el treball que ha de presidir l'Ajuntament és una premissa bàsica. El nostre propòsit ha estat fer una aportació crítica però en tot moment constructiva. No sempre ens ho han posat fàcil. Constantment se'ns ha mirat de cua d'ull. No han dubtat, en més d'un cas, a trepitjar el terreny de l'encalç personal. L'equip de govern ha actuat com un bloc monolític i reacci a qualsevol suggeriment. Tot i així ens hem fet escoltar. Tenim la satisfacció, a més, que moltes de les coses que hem dit aquí, de bon o mal grat s'han fet. Alguna part de mèrit hi deu haver en el que hem aportat.

Les properes eleccions municipals, a dos mesos vista, sembla que es preparen amb un sentit que permetrà fer ressorgir la veu oculta de molts ciutadans. La mateixa revista *Sió* també ha dit la seva per part d'algun dels col·laboradors. S'ensuma que hi pot haver un nou estil de portar els afers locals. El poble d'Agramunt té la possibilitat, ara sí, de trencar l'únic color que sempre ha tingut el govern municipal perquè no es resigna a creure que això hagi de continuar igual.

Es detecta que la ciutadania d'Agramunt vol, majoritàriament, una nova forma de governar. D'aquí a poques setmanes podrem dir si aquesta intuïció s'ha fet realitat. En les mans dels electors hi ha aquesta possibilitat.

La suma de vots de tota l'oposició ja va superar la de l'equip que governa des de les darreres eleccions. Però això no es va traduir en un repartiment de les regidories equitativament perquè la llei electoral afavoreix sempre la llista més votada. Ara és el moment de fer el salt definitiu i trencar aquestes majories que han comportat tan poc diàleg en el si del consistori. Cal fer una aposta de futur.

Els interessos particulars no han de passar per davant dels generals. Si es diu que fins ara s'ha governat com si es tractés d'una finca personal és perquè així es percep des de fora. Els vint anys d'una mateixa línia de comandament municipal, ens permeten constatar que els canvis que hi ha hagut són menors si els comparem amb altres poblacions de les contrades de ponent: Bellpuig, Cervera, Guissona, Tàrrega... Fins i tot quan el nostre alcalde surt a la premsa és perquè alguna de grossa n'ha passat. Tants anys com a diputat provincial no semblen que hagin servit per a gran cosa. La incidència dels afers de la localitat no s'ha traduït en un major ressò fora d'aquí. No s'han sabut aprofitar els recursos que donava tenir representativitat en òrgans superiors. La visió localista s'ha anat imposant i la falta de reflexos ha anat esllanguint la vida municipal.

No podem dir que les millores dels darrers vint anys hagin estat proporcionals a les possibilitats reals i a l'empenta que hauria d'haver tingut un poble com Agramunt.

El diàleg que es demana no s'ha de quedar en meres paraules. Es troba a faltar més debat en els sectors urbanístics, socials, industrials i comercials.

Passi el que passi apostem per una presència més alta en el contrast d'idees, el respecte i el companyerisme. El corporativisme que fins ara ha presidit el govern municipal ha tocat fons i segur que aquest gremialisme ha de donar pas a una nova alenada d'aire fresc i renovador.

Les darreres "cuetejades" de l'estil de governar d'aquests últims temps sembla que tenen els moments comptats. Creiem que s'apropen noves formes i nous estils de conduir els afers públics municipals.

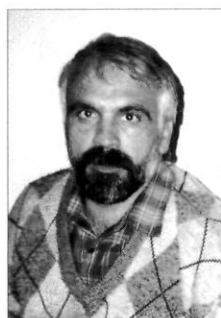
Per acabar, una constatació: es confirma que en aquestes setmanes, les actuacions municipals van encaminades a completar a corre-cuita trams d'asfalt de carrers que ja convenia de feia molt de temps. I com esperàvem, aquestes, tindran un caràcter provisional a reserva de les definitives, per no perdre el costum de qui governa, de fer les mateixes coses dues vegades. Malgrat tot, es nota que s'apropen les eleccions.

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Diu que ens deixes te'n vas lluny d'aquí,
però el record de la vall on vas viure
no l'esborra la pols del camí.*

*El teu front duu la llum de l'albada,
ja no el solquen dolors ni treballs
i el vestit, amarat de rosada,
és vermell com el riu de la vall.*

*Quan arribis a dalt la carena
mira el riu i la vall que has deixat,
i aquest cor que ara guarda la pena
tan amarga del teu comiat.*

Encomaneu a Déu l'ànima de

Jaume Vendrell i Marquilles

que morí víctima d'accident, el dia 20 de març de 1999,
als 44 anys d'edat.

A.C.S.

Els seus apenats: esposa, Rosa Mari Castellà i Gabarra; mare, Bepeta; pares polítics, Arcadi i Maria; germans, Ismael i Josep; cunyats, oncles, nebots, cosins i altres familiars, us demanen una oració pel descans etern de la seva ànima.

AGRAMUNT, març de 1999

Comissió de Govern, 23-2-99

CERTIFICACIONS

Es van aprovar les següents certificacions:

– La Certificació número 1 i 2 de les obres d'ampliació de l'enllumenat públic del parc del Passeig del Sió, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa del Sr. Miquel Solé i Roset, per un import 1.000.000 PTA i 1.125.865 PTA, respectivament.

– La Certificació número 1 de les obres de reforma de la Plaça del Mercadal, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA., per un import de 865.667 PTA.

BAIXA ESTABLIMENT

S'acordà donar de baixa del Registre d'Establiments el corresponent a la botiga de venda al detall d'electrodomèstics i material d'electricitat, del Sr. Josep Maria Guixé i Farreny, així com els arbitris que pogués generar l'esmentada activitat.

ARRANJAMENT I AMPLIACIÓ DELS VESTIDORS DEL CAMP DE FUTBOL

Es van aprovar les despeses ocasionades per les ampliacions d'obra de l'actuació denominada: arranjament i ampliació dels vestidors del camp de futbol.

– Obra civil, realitzada per l'empresa Construccions Saball, SCP, per un import d' 1.291.217 PTA, aprovant la certificació única, lliurada pels serveis tècnics municipals.

– Ram de fusteria, realitzat per l'empresa Ramon Llorens (fusteria industrial), per un import de 872.117 PTA, aprovant la factura lliurada al respecte.

– Ram de pintura, realitzat per l'empresa Pacitti Caralps, SCP., per un import de 784.774 PTA, aprovant la factura lliurada al respecte.

– Mobiliari vestidors, subministrat per l'empresa Mein, SA., per un import de 531.364 PTA, aprovant la factura lliurada al respecte.

RETOLACIÓ FAÇANA CASAL AGRAMUNTÍ

S'aprovà la despesa per procedir al recobriment del suport del rètol lateral amb planxa d'acer inoxidable en forma de "U" i corbada, que serà executat per l'empresa Eroles Vallés, SCP, que ascendeix a la quantitat de 95.320 PTA, que serà a càrrec del vigent pressupost de 1999.

ADJUDICACIONS MAQUINÀRIA I MOBILIARI DEL CASAL AGRAMUNTÍ

S'aprovà la despesa per procedir a l'adquisició de material complementari pel servei de bar, com: prestatgeries, mòduls amb calaixos d'acer inoxidable, tub galvanitzat per a la xemeneia, etc., a l'empresa Frinovo, SL., que ascendeix a la quantitat de 259.895 PTA, que serà a càrrec del vigent pressupost de 1999.

COMISSIÓ ESCOLARITZACIÓ

Es va prendre l'acord de nomenar la Regidora d'Ensenyament la Sra. Maria Teresa Freixes i Mora, com a representant de la Corporació a la Comissió d'Escolarització d'Agramunt.

MEDI AMBIENT

S'acordà procedir a la senyalització de les places del servei públic de taxis i de l'aparcament de minusvàlids, enfront de la Plaça del Pou. Així com procedir al trasllat dels dos contenidors de recollida d'escombraries, situats a la cruïlla de la Plaça del Pou amb l'Av. de Marià Jolonch, i instal·lar-los en la zona on actualment es troba senyalitzada la plaça d'aparcament de minusvàlids.

RECOLLIDA SELECTIVA

S'acordà efectuar una campanya informativa al municipi d'Agramunt sobre la recollida selectiva d'escombraries, amb els tríptics i fullets tramesos pel Consell Comarcal de l'Urgell.

25è ANIVERSARI IES "RIBERA DEL SIÓ"

S'acordà concedir a l'IES "Ribera del Sió" un ajut econòmic per import de 225.000 PTA, per finançar les despeses de tots els actes i actuacions, relacionats amb la commemoració del 25è aniversari del centre. L'import de l'ajut concedit serà a càrrec del vigent pressupost de 1999.

VOLTA CICLISTA INTERNACIONAL A LLEIDA

S'acordà concedir a la Peña Ciclista Colomina - Diari Segre, un ajut econòmic per import de 15.000 PTA, com a col·laboració a la 47a. edició de la volta ciclista internacional a Lleida de 1999. L'import de l'ajut concedit serà a càrrec del vigent pressupost de 1999.

PUBLICACIÓ RECALL DE TEXTOS DE CREACIÓ LITERÀRIA EN LLENGUA CATALANA

S'acordà adquirir un lot de 75 llibres, una vegada editats, titulats "El viure secret" del Sr. Màrius Blàvia, i que és un recull de textos de creació literària relacionats amb la Vila d'Agramunt.

Així com la seva despesa que ascendeix a la quantitat de 150.000 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

Foto: Ajuntament

Reparació del C. del Camí de les Planes.

Arranjament del C. de l'Ensenyament.

Comissió de Govern, 9-3-99

CERTIFICACIONS

Es van aprovar les següents certificacions:

– La Certificació única de les obres del Carrer de la Baixada del Convent des dels dipòsits fins a la cruïlla, 1a fase i 2a fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Romero Polo, SA., per un import d'1.220.222 PTA i 3.058.198 PTA, respectivament.

– La Certificació addicional de les obres d'infraestructura de suport a l'àrea educacional, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Romero Polo, SA., per un import de 2.912.445 PTA.

– La Certificació número 10 de les obres d'execució del Casal Agramuntí, 1a fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Hnos. Ojeda, SL., per un import de 3.292.680 PTA.

– La Certificació número 5 de les obres d'execució del Casal Agramuntí, 2a fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Germans Martín, SL., per un import de 2.218.633 PTA.

– La Certificació núm. 2 de l'obra del consultori mèdic de Mafet, lliurada per l'Arquitecte del Consell Comarcal de l'Urgell, i executades per l'empresa Construccions Hnos. Ojeda, SL., per un import de 4.392.123 PTA.

REFORMA DE LA PLAÇA DEL MERCADAL

S'acordà l'execució de l'actuació denominada: Reforma de la Plaça del Mercadal, així com la sol·licitud al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya d'un ajut econòmic de 4.000.000 PTA, per fer front al finançament de l'esmentada actuació.

Tanmateix, s'acordà sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya la inclusió de l'obra al Pla Únic d'Obres i Serveis.

ADQUISICIÓ MOBILIARI BIBLIOTECA MUNICIPAL

S'aprovà la despesa per a l'adquisició del mobiliari de la primera planta de la Biblioteca, que ascendeix a la quantitat de 4.445.271 PTA, essent a càrrec del vigent pressupost de 1999.

Així com l'adjudicació del mobiliari a l'empresa "El Corte Inglés SA.", que va presentar la proposta més avantatjosa per a l'Ajuntament.

INTEGRACIÓ DE LA BIBLIOTECA D'AGRAMUNT AL SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA DE CATALUNYA

S'acordà la integració de la Biblioteca Municipal d'Agramunt al sistema de lectura pública de Catalunya amb el compromís de realitzar inicialment el cablatge de dades i l'elèctric, les connexions i el manteniment del maquinari i del programari d'ofimàtica. Així com acceptar les actuacions del Servei de Biblioteques que comprenen la compra del maquinari i la compra i instal·lació del programari de gestió bibliotecària VTLS, així com el seu manteniment i les connexions.

ARRANJAMENT CC-240

S'acordà considerar urgent un replantejament, per part de l'administració competent, de les previsions inversores existents sobre la carretera

Comarcal 240, per adequar-les a les actuals necessitats d'un eix que consideren vital a l'estructuració i el reequilibri territorial de tota l'àrea central de Catalunya.

Comissió de Govern, 26-3-99

CERTIFICACIONS

Es van aprovar les següents certificacions:

– La Certificació única de les obres de pavimentació dels accessos al poliesportiu, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP., per un import d'1.561.652 PTA, als efectes de justificació de la petita ajuda concedida per l'Excma. Diputació de Lleida.

– La Certificació única de la millora del subministrament d'aigua potable, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per diferents empreses, per un import de 4.411.757 PTA, als efectes de justificació de la subvenció concedida per l'Excma. Diputació de Lleida.

ADQUISICIÓ MOBILIARI BIBLIOTECA MUNICIPAL

S'aprovà l'adquisició del mobiliari de la segona planta de la Biblioteca Municipal que ascendeix a la quantitat de 4.375.566 PTA, essent càrrec de la partida del vigent pressupost de 1999.

Així com, l'adjudicació del mobiliari a l'empresa "El Corte Inglés, SA." que va presentar la proposta més avantatjosa per l'Ajuntament.

SOL·LICITUD SUBVENCIO DEPARTAMENT DE TREBALL

S'acordà concórrer a la convocatòria per a la concessió de subvencions per a l'any 1999, destinats a la contractació de treballadors desocupats.

Es van aprovar els projectes del servei de suport a la biblioteca municipal, del servei de manteniment i neteja de les instal·lacions municipals, del servei de promoció de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, del servei de promoció de l'esport, del servei d'organització i manteniment de l'arxiu municipal i del servei de suport al centre d'educació infantil de 1r. cicle "Nins".

PLA PARCIAL NÚM. 4 "FONTANILLES"

S'acceptà la fixació en concepte del 10% de l'aprofitament mig del P.P. núm. 4 "Fontanilles", de cessió obligatòria a l'Ajuntament, amb

una superfície total de 3.118'17 m² repartit amb parcel·les, i s'apravà el plànol de parcel·lació del P.P. núm. 4 "Fontanilles", inclòs al projecte d'urbanització.

Ajuntament Ple, 31-3-99

RATIFICACIÓ ACORD DE LA COMISSIÓ DE GOVERN 09-03-1999, D'ELEVAR RECURS ORDINARI DAVANT DE LA CONFEDERACIÓ HIDROGRÀFICA DE L'EBRE

S'acordà elevar recurs ordinari davant de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre contra l'acord de la Junta de Govern de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell, de data 13-01-1999, sol·licitant la revocació de l'acord i la suspensió cautelar de l'execució de l'acte recorregut fins que s'hagi resolt el recurs interposat.

RATIFICACIÓ ACORD DE LA COMISSIÓ DE GOVERN 09-03-1999, INCLUSIÓ AL PUOSC L'OBRA DE REFORMA DE LA PLAÇA DEL MERCADAL

S'acordà l'execució de l'actuació denominada: Reforma de la Plaça del Mercadal, i sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya un ajut econòmic per import de 4.000.000 PTA, per a fer front al finançament de l'esmentada actuació. Tanmateix sol·licitar a l'esmentat departament la inclusió de l'obra al Pla Únic d'Obres i Serveis.

LLICÈNCIES D'OBRES

Felip Vilanova i Areny, per a l'enderroc d'un edifici entre mitgeres. Av. de Marià Jolonch.

Ramon Llorens i Feliu, per a la construcció d'un altell al local. C. dels Hortets.

Carme Puig i Ribera, per a la col·locació d'un rètol. Pl. de l'Església. Gns. Ribera, CB., per un gual permanent. Passeig Nou.

Alexandre Omedes i Gilabert, per un gual permanent. Raval de Sant Francesc.

Ramon Cornellana i Cuscollola, per un gual permanent. C. de la Germandat de la Sang.

Carme Creus i Farran, per un gual permanent. C. de Manuel de Pedroló.

Inversions, 395 SL, per a la col·locació d'un rètol informatiu. Av. de la Ribera del Sió.

Ros Roca, SA, per un gual permanent. Av. de Catalunya.

Ernest Caufapé i Teresa Creus, per a la connexió d'aigua per obres i a la xarxa de clavegueram. Ronda del Molinal.

Gemma Figuera i Melgosa, per a la connexió d'aigua. Pl. de l'Amball.

Núria Figuera i Melgosa, per a la connexió d'aigua. Pl. de l'Amball.

Jordi Piñol i Moncunill, per un gual permanent. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

Guillem Viladot i Puig, per a la connexió d'aigua. Pl. del Pare Gras. Àngela Esteban i García, per a la connexió d'aigua. Av. dels Esports.

Emiros, SA, per fer moviments de terres i pavimentar el pati que envolta la nau. C. del Camí Vell de Tàrrega.

Maria Teresa Grau i Vicens, per un gual permanent. C. del Control.

Francesc Azor i Asensio, per rebaixar la vorera. C. dels Horts.

Jordi Areny i Joval, per a la connexió d'aigua. C. del Camí de les Planes.

Josep Maria Torné i Creus, per a una connexió d'aigua i a la xarxa de clavegueram. av. de la Generalitat.

Joan Romeu i Folguera, per pintar la façana de la casa. C. dels Estudis Vells.

Domènec Villalta i Tallaví, per pintar la façana i fer un sòcol. Pl. de l'Amball.

Farines l'Estrella, per canviar tres bastiments. Pl. del Pou.

Josep Marsà i Bernaus, per pavimentar l'entrada de la finca. Partida Colomina.

Joan Romeu i Guàrdia, per a la construcció d'una piscina. C. del Raval de Puigverd.

Joan Ramon Campos i Conejo, per enrajolar els baixos de la casa. C. de Sant Joan.

Montse Barberà i Comenge, per repassar les goteres de la coberta. C. del Firal.

Ramona Bertran i Farràs, per a la connexió d'aigua. C. del Castell. Encarnació Caro i Badia, per canviar una tanca existent i eixamplar la terrassa interior. Pl. de la Germana Montserrat Pons.

Miracle Alfaro i Márquez, per a la connexió d'aigua. Pl. del Clos.

Miquel Noguera i Pla, per enrajolar el terrat. C. del Pou del Gel.

Josepa Corts i Navarro, per fer reformes en un edifici en planta baixa. C. dels Estudis Nous.

Agropecuària Cuberes, SCP, per a la construcció d'un magatzem agrícola. Partida Planes.

Fecsa, SA, per a la construcció de tres metres de rasa per al subministrament d'energia elèctrica. av. de la Generalitat.

Ros Roca, SA, per realitzar moviments de terres i explanar un solar. C. del Control.

Inversions 395, SL, per realitzar moviments de terres en un terreny. Av. de la Ribera del Sió.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

S'acordà, concedir previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

Modest i Rosa Puigpinós i Riera. Nínxol núm. 24. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Maria Xuriguera i Sorribes. Nínxol núm. 25. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Jaume Alberich i Vidal. Nínxol núm. 26 i 27. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Margarida Cañabate i Restoy. Nínxol núm. 47. Galeria de Sant Pere.

Maria Rosa Puiggros i Company. Nínxol núm. 28. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Anna Figuera i Vilanou. Nínxol núm. 29. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Carmel Palacios i Bastarras i Carme Cifuentes i Salas. Nínxol núm. 30. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Es va prendre l'acord de concedir els canvis de nom dels drets funeraris següents de conformitat amb l'establert en l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents:

– Dels nínxols núm. 67 i 71 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, del Sr. Lluís Pons i Martí al Sr. Lluís Pons i Capacés.

– Del nínxol núm. 70 de la Galeria de Ntra. Sra. del Carme del Cementiri Municipal, de la Sra. Serafina Vilella i Solans al Sr. Josep Manuel Farré i Vilella.

– Del nínxol núm. 69 de la Galeria de Sant Jordi del Cementiri Municipal, de la Sra. Roser Bosch i Rialp als Srs. Josep Maria i Socors Puig i Bosch.

També s'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris del nínxol núm. 81 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors del Cementiri Municipal de la Sra. Maria Torné i Mases al Sr. Josep Llobet i Torné, de conformitat amb l'establert en l'article 9è. de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 4h 48m, i es pon a les 6h 48m

El dia 31 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 17m

El dia 21 el sol entra a la constel·lació de GÈMINIS.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Aquest mes marca l'arribada plena de la primavera, la gent deixa la vida casolana i recollida a la vora del foc, per sortir a la vida expansiva del camp i la muntanya. Els cims, els boscos i les fonts s'omplen de cançons, de danses i de jocs, antigament per festejar els genis de la terra, de les pedres, de les plantes i de les aigües, i avui en ocasió d'aplecs i fontades al voltant de les ermites dedicades a la Mare de Déu o d'algun dels sants del calendari cristià.

En el primitiu calendari romà, l'any començava al març i per tant el març era el tercer dels mesos. Més endavant, en afegir-hi dos mesos més, el gener i el febrer, el maig es va desplaçar al cinquè lloc. Aquest fet explicaria la celebració d'algunes cerimònies tradicionals encaminades al desvetllament dels vegetals, en un moment que ja la natura és plena de vida, quan de fet s'escaurien a finals de març o primers d'abril.

Existien diverses creences que revelaven un respecte a les aigües i a les fonts i per tant un culte vers els seus genis. Segons la litúrgia pagana en aquesta època les nimfes s'aplegaven entorn de les fonts i ballaven en rodona al seu voltant per tal de comunicar gràcia i virtut a les aigües per l'efecte del valor d'encantament de la seva dansa. Hom creu que qui escup o s'orina a una font es condemna i fa aigua beneïda per al dimoni. Si hom vol redimir-se de la condemna cal que tiri un rosegó de pa a l'aigua, és a dir que faci una ofrena o un sacrifici a la divinitat que viu a l'aigua i que amb el seu acte havia profanat. En aquest mateix sentit els nostres avis creien que si uns promeses es feien un petó davant d'una font, no arribaven a casar-se.

Dia 1: Festa del Treball.

Dia 3: Invenció de la Santa Creu. L'Església commemora la troballa de la Santa Creu, perduda durant els primers temps del cristianisme, i recuperada gràcies a Santa Elena.

Dia 15: Sant Isidre. Patró de la pagesia.

Dia 23: Pasqua de Pentecosta.

EFEMÈRIDES DEL MES:

15 de maig de 1607. Fundació del convent dels pp franciscans a Agramunt. Al turó situat a llevant de la vila, on avui es troben els dipòsits d'aigua potable, es trobava el convent dels pp franciscans, conegut també com

Les fases de la lluna:

Quart minvant el dia 8 a les 17h 28m

Lluna nova el dia 15 a les 12h 05m

Quart creixent el dia 22 a les 5h 34m

Lluna plena el dia 31 a les 6h 40m

Col·legi de Sant Bonaventura d'Agramunt.

Ponç de Peramola, en un testament atorgat a Barcelona el 15 de maig de 1607, va deixar els seus béns per a la fundació d'obres de pietat i la d'un convent de franciscans a la vila d'Agramunt. El Consell Provincial dels Franciscans i la Paeria d'Agramunt posaren mans a l'obra per acomplir la voluntat del testador. El primer any els religiosos van habitar una casa que els havia cedit el Comú. L'any 1614 aquesta comunitat va passar a ocupar la capella de Santa Llúcia perquè hi edificassin un convent o col·legi per als confreres de la Confraria del Sant Esperit, fundada a l'església parroquial. Les obres van començar el 19 d'octubre de 1624 i van anar molt a poc a poc, ja que l'any 1700 encara no estaven acabades ni el convent ni l'església. Els religiosos vivien en una casa situada al costat de la capella de Santa Llúcia que era propietat de la Confraria del Sant Esperit.

S'entrava al convent per una porta situada al migdia i per mitjà de tres arcs donava pas al gran claustre amb galeries a la planta baixa, a la part nord del qual es trobava l'església. Al centre del pati hi havia una gran cisterna que arreglava l'aigua de la pluja. L'església era d'una sola nau amb quatre capelles laterals, tribunes i cor damunt de la porta, i no tenia creuer. A la part de l'absis s'aixecava el campanar de planta quadrada. El convent era un edifici que constava de planta baixa, dos pisos amb els angles exteriors fets de pedra picada i acoixinada, i els teulats amb grans cornises amb canaleres per arregar l'aigua. A la part nord del campanar hi havia un gran *Pou de Gel* que servia per emmagatzemar el glaç que els frares obtenien a l'hivern en unes grans piques, llargues i poc profundes, situades a mà esquerra del portal de Sant Joan, i que l'estiu venien a la plaça.

La comunitat religiosa no fou mai nombrosa, es té notícia que en un principi hi havia sis sacerdots i dos germans. El 1759 eren quinze els religiosos que hi havia al convent. També es coneixia amb el nom de Col·legi de Sant Bonaventura, tenia aules de primera ensenyança i estaven autoritzats per ensenyar llatí.

Amb la invasió francesa (1808) va patir força desperfectes. En va tornar a patir amb les revoltes constitucionalistes de 1822. El 1835, de resultes de l'exclaustració, fou abandonat pels religiosos i l'Estat el va vendre a particulars. Encara a principis del segle XX (1901) quedaven les restes del campanar, basaments de murs, el pou del gel i una cisterna.

R. Bernaus

Demografia

(Mes de març de 1999)

NAIXEMENTS

Àlex Balasch i Sola Dia 11

DEFUNCIONS

Florinda Anguera i Torres 97 anys, dia 1
 Sebastià Bordes i Balust 74 anys, dia 1
 Natàlia Montalà i Vilalta 88 anys, dia 21
 Josep Figueres i Esteve 85 anys, dia 31

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MARÇ

Dia 3	7'3 l./m ²
Dia 11	Inapreciable
Dia 12	4'6 l./m ²
Dia 13	0'3 l./m ²
Dia 14	5'2 l./m ²
Dia 15	3'7 l./m ²
Dia 24	11'8 l./m ²
Dia 25	1'7 l./m ²
Dia 26	1'0 l./m ²
Dia 27	0'7 l./m ²
TOTAL	36'3 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MARÇ

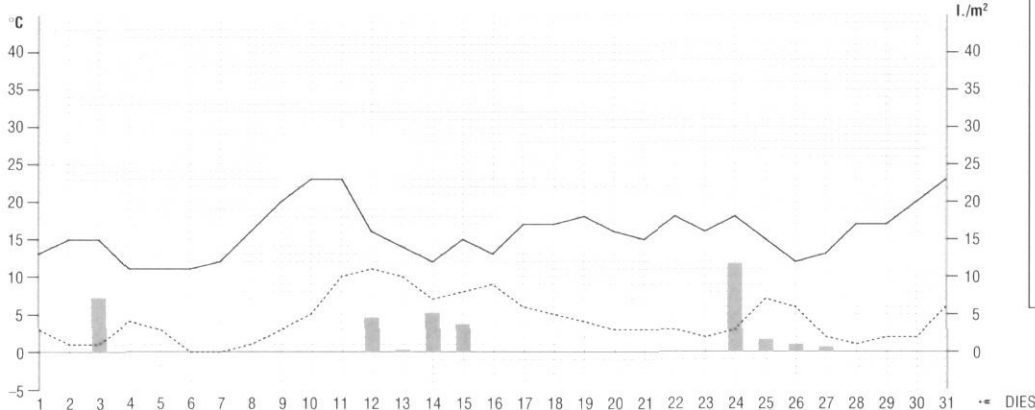
Màxima del mes	23°, dies 10, 11 i 31
Mínima del mes	0°, dies 6 i 7
Oscil·lació extrema mensual	23°
Mitja de les màximes	15'870°
Mitja de les mínimes	4'225°
Mitja de les mitjanes	10'048°

L'Observador: Deudat Pont

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MARÇ

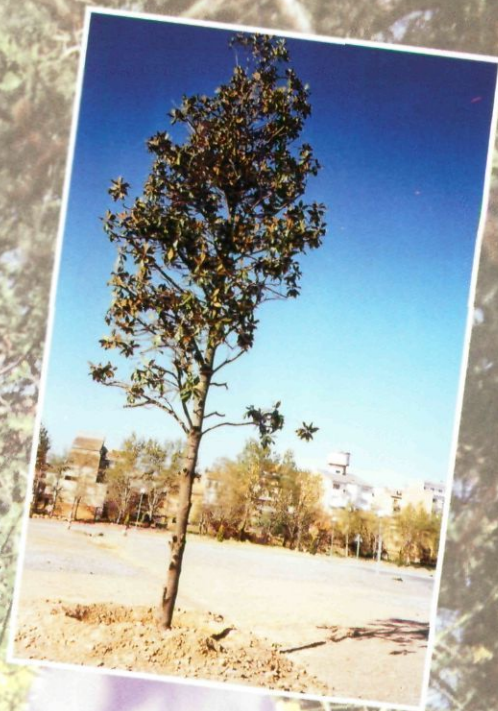
Indrets i racons

El mes d'abril és un bon moment per les zones verdes de la Vila. Indrets i racons que reneixen d'uns mesos letàrgics. Els agramuntins tenim àmplies zones verdes, més o menys cuidades, però encara en podríem tenir més.

La magnòlia trasplantada hauria d'esdevenir en l'insignia de la Fondandana.

El Passeig és la zona verda per antonomàsia dels agramuntins.

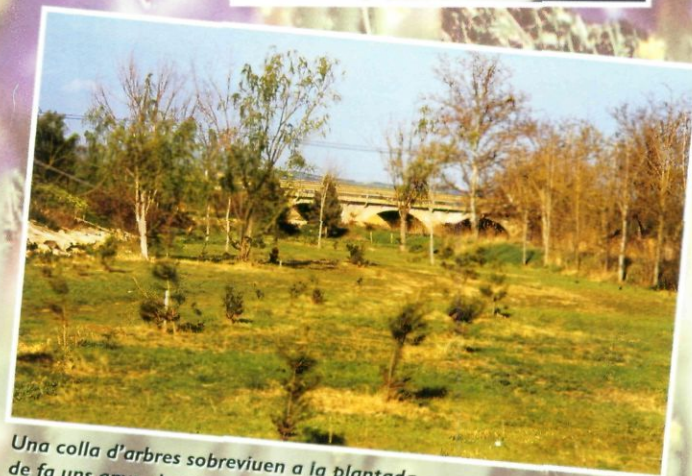

La darrera rehabilitació l'ha fet més atractiu.

Els dipòsits del Convent és un dels indrets més tranquils i, si hi ha voluntat, amb més futur com a zona verda.

Els particulars també tenen els seus espais verds com els dels Xalets.

Una colla d'arbres sobreviuen a la plantada de fa uns anys al costat del Sió.

per Guillem Viladot

Amb la separació s'encetà una intensa comunicació postal amb la família. Durà gairebé tots els anys quaranta, i al final s'hi ajuntà la que vam mantenir la Montserrat i jo durant el festeig. A mitjans els anys vuitanta, tota aquesta correspondència fou cremada i només se'n salvà una carta que era un magnífic cal·ligrama que avui presideix Lo Pardal. Les cartes de tipus familiar foren rellegides després de cinquanta anys de ser escrites. El seu contingut no tenia cap interès llevat de l'estrictament domèstic. També foren sacrificades totes llevat d'una carta de la mare, d'unes postals que diàriament el pare m'enviava els estius al Campamento de las Milicias Universitarias, a Santa Fe del Montseny, i d'alguns altres escrits que em serveixen per ordenar algunes dades. És curiós d'observar com mentre els pares i germans m'escrivien en català, jo ho feia en castellà. La carta de la mare que es lliurà del foc té una cal·ligrafia elegant i una redacció molt acurada. La carta es refereix a una de meva en la qual explicava, malhumoradament, que un examen no m'havia anat prou bé. Ella s'escan-

dalitzà de les meves paraules. Hi diu: "Es coneix que estaves en un moment d'exaltació, que no sabies el que et deies, puig si haguessis meditat el contingut no l'hauries escrita. Dius unes coses tan grosses que fins i tot ofens a Déu Nostre Senyor al revelar-te contra sa Divina Majestat..." En un fragment de la carta es veu que deia jo: "... de ello quizás han tenido celos los del cielo y han querido decepcionarme; si ha sido así, pueden estar satisfechos porque lo han logrado...". La mare em féu un sermó dels grossos i assegurava que Déu va voler castigar la meua supèrbia per fer-me veure que jo sol, sense la seva ajuda divina, no podia fer res. D'aquest paquet corresponsal també he retirat una fotografia dels anys 39-40, i un bitllet de loteria: una vigèsima part del número 10174 a sortejar el 22 de desembre de 1941; el seu preu era de cent pessetes. Aquesta correspondència, pel que a mi es referia, s'encapçalava amb aquestes consignes: "Viva Franco, Arriba España. Año de la Victoria", que aviat, però, van desaparèixer de les meves cartes un cop vam estar segurs que no les obria la censura. També he retingut un document econòmic que detalla: "Barber, 6 pts. Entrada al teatre per veure **La vida es sueño**, 9 pts. **Poesías de Campoamor**, 27 pts. Un

llapis, 3 pts. Mensualitat Adoración Nocturna, 1 pts. Entrada per veure **Don Alvaro o la fuerza del sino**, 9 pts. Viatge a Sabadell, anada i tornada, 6 pts. Invitació al Rigat, 5 pts." L'estada a casa de l'oncle Emili encetà un nou veïnatge amb les cosines Fina, Montserrat i Mariona. La Fina era enamoradissa i enamoradora i aviat vam encetar una relació de gran emoció. Aquest vers en dóna testimoni en funció de la retòrica del temps:

"Aquel yugo y cinco flechas
que tu gozosa bordabas
sobre mi camisa azul,
como buena camarada,
florecieron en mi pecho
cual cinco rosas de grana
cuando mi sangre española
suavemente las bañaba..."

El pare, en tenir-ne notícia, m'aconsellà que deixés córrer els versos i l'amor. Però ell i la mare eren cosins germans i aquest esdevenia un model que la Fina i la tieta Mercè acaronaven per atreure'm cap al compromís prematur. Però jo preferia les trucades telefòniques de la Maribel que em transmetia les cançons aleshores de moda, com per exemple, el **Bésame mucho**, encara que els dissabtes a la tarda me n'hagués de confessar.

Ultramemòries

Capítol XXVIII

La correspondència